FRANCKESCHE STIFTUNGEN

Franckesche Stiftungen zu Halle

Hē Kainē Diathēkē

Motte, Benjamin

En Londinē, 1703

Die Offenbarung des Johannes

Nutzungsbedingungen
Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.
Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.
Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use
All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downladed and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.
Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.
For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

urn:nbn:de:gbv:ha33-1-231710

Visual Library

Ἡ ἈΠΟΚΑΛΥΨΙΣ

Τοῦ ἁγίου ἸΩΑΝΝΟΥ τοῦ θεολόγου.

Κεφ. α. 1.

Ἡ Ἀποκάλυψις τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἣ ὁποίαν τοῦ ἔδωκεν ὁ Θεὸς, νὰ δείξῃ εἰς τοὺς δούλους του, ἐκείνα ὁποῦ κάμνει χρεία νὰ γένουν γλήγορα· καὶ αὐτὸς στέλνοντας με τὴν ἀγγελόσυν τὰ ἐσημαινευείς τὴν δουλόσυν Ἰωάννου.

2 Ὁ ὁποῖος ἐμαρτύρησε τὴν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ὅσα ἴδε.

3 Καλότυχος εἶναι ἐκεῖνος ὁποῦ ἀναγνώσει, καὶ ἐκεῖνοι ὁποῦ ἀκούσι τοὺς λόγους τῆς προφητείας, καὶ φυλάττουσιν ἐκεῖνα ὁποῦ εἶν μέσα εἰς αὐτὴν γεγραμμένα. διατὶ ὁ καιρὸς εἶναι σμικρός.

4 Ὁ Ἰωάννης εἰς τοὺς ἑπτὰ ἐκκλησίαις ὁποῦ εἶναι εἰς τὴν Ἀσίαν, ἄς εἶναι χάρις εἰς ἐσᾶς, καὶ εἰρήνη ἀπ' ἐκεῖνον ὁποῦ εἶν, καὶ ὁποῦ ἦτον, καὶ ὁποῦ ἔρχεται, καὶ ἀπὸ τὰ ἑπτὰ πνεύματα ὁποῦ εἶν ὁμπρεστὰ εἰς τὴν θρόνον του.

5 Καὶ ἀπὸ τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν ὁ ὁποῖος εἶναι ὁ μάρτυρας ὁ πιστὸς, ὁ πρωτότοκος ἀπὸ τοὺς νεκροὺς, καὶ ὁ ἄρχων τῆς βασιλείαν τῆς γῆς. εἰς ἐκεῖνον ὁποῦ μᾶς ἀγάπησε, καὶ μᾶς ἔλυσεν ἀπὸ τὴν ἁμαρτίαις μας μὲ τὸ αἷμάν του.

6 Καὶ μᾶς ἔκαμε βασιλεῖς καὶ ἱερεῖς εἰς τὸν Θεὸν καὶ πατέρα του. ἄς εἶναι δόξα εἰς αὐτὸν καὶ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ἀμήν.

7 Αὐτὸς ὁποῦ ἔρχεται μὲ σύννεφα καὶ θέλει τὸν ἰδεῖ κάθε μάτι, καὶ ἐκεῖνοι ὁποῦ τὸν ἐξεκέντησαν. καὶ θέλουσι κλαύσει εἰς αὐτὸν, ὅλαις οἱ φυλαῖς τῆς γῆς· ναὶ, ἀμήν.

8 Ἐγὼ εἶμαι τὸ Α καὶ τὸ Ω, ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος, λέγει ὁ Κύριος, ὁποῦ εἶναι, καὶ ὁποῦ ἦτον, καὶ ὁποῦ ἔρχεται ὁ παντοκράτωρ.

9 Ἐγὼ ὁ Ἰωάννης ὁ καὶ ἀδελφόσας, καὶ συγκοινωνὸς εἰς τὴν θλίψιν καὶ εἰς τὴν βασιλείαν, καὶ εἰς τὴν ὑπομονὴν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἤμουν εἰς τὴν Νῆσον ὁποῦ λέγεται Πάτμος, διὰ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ διὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

10 Καὶ ἔλθα εἰς ἔκστασιν μὲ πνεῦμα, τὴν κυριακὴν ἡμέραν, καὶ ἄκουσα φωνὴν μεγάλην ὀπίσωμε ὡσὰν σαλπίγγας.

11 Ὁποῦ ἔλεγε, ὅτι ἐγὼ εἶμαι τὸ Α, καὶ τὸ Ω, ὁ πρῶτος καὶ ὁ ὕστερος. καὶ ἐκεῖνο ὁποῦ βλέπεις, γράψετο εἰς βιβλίον, καὶ πέμψετο εἰς τὴν ἐκκλησίαις ὁποῦ εἶναι εἰς τὴν Ἀσίαν, εἰς τὴν Ἔφεσον, καὶ εἰς τὴν Σμύρνην, καὶ εἰς τὴν Πέργαμον, καὶ εἰς τὰ Θυάτειρα, καὶ εἰς τὴν Σάρδεις, καὶ εἰς τὴν Φιλαδελφ-

7 ἰδδ. ἤνα. ἢ αὐτοῦ
σύννεφα
ἀφυλ.

ἐκκαυνθεία

2 ἰδδ

20

σαλπιγγας

13 βλε

ζωνάρι

15 καμίνι

17 θλαντ βλε

λαδέλφειαν, καὶ εἰς τὴν Δαοδικείαν.

12 Καὶ ἐγύρισα νὰ ἰδῶ τὴν φωνὴν, ὁποῦ μοῦ ἐλάλησε, καὶ γυρίζοντας εἶδα ἑπτὰ λυχνίας χρυσᾶς.

13 Καὶ εἰς τὴν μέσην τῶν ἑπτὰ λυχνιῶν, εἶδα ἕνα ὅμοιον μὲ υἱὸν ἀνθρώπου, ἐνδυμμένον μακρὲ φόρεμα ἕως εἰς τὰ ποδάρειάτου, καὶ ζωσμένον εἰς τὰ βυζιὰ ζώνην χρυσῆν.

14 Καὶ ἡ κεφαλάτου καὶ αἱ τρίχαιαν ἄσπραις ὡσὰν μαλὶ ἄσπρον, ὡσὰν χιόνι· καὶ τὰ μάτιάτου ὡσὰν φλόγα φωτιᾶς.

15 Καὶ τὰ ποδάρειάτου ἦταν ὅμοια χαλκολίβανον, ὡσὰν πυρωμένα μέσα εἰς τὸ καμίνι, καὶ ἡ φωνάτου ὡσὰν φωνὴ νερῶν πολλῶν.

16 Καὶ ἐκράτει εἰς τὸ δεξιόν του χέρι ἑπτὰ ἀστέρας, καὶ ἀπὸ τὸ στόμα του ἐβγῆκε σπαθὶ δίστομον κοφτερόν· καὶ ἡ ὄψεάτου ἔφαινεν, ὡσὰν φαίνει ὁ ἥλιος εἰς τὴν δυνάμιάτου.

17 Καὶ ὡσὰν τὸν εἶδα ἔπεσα εἰς τὰ ποδάρειάτου ὡσὰν νεκρὸς, καὶ ἔβαλε τὸ δεξιόν του χέρι ἀπάνωμαν λέγοντάς μου, μὴν φοβᾶσαι, ἐγὼ εἶμαι ὁ πρῶτος καὶ ὁ ὕστερος.

18 Καὶ ὁ ζῶν, κ' ἔγινα νεκρὸς, καὶ νὰ ὁπὸ εἶμαι ζωντανὸς εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ἀμήν· καὶ κρατῶ τὰ κλειδιὰ τοῦ ἅδου καὶ τοῦ θανάτου.

19 Γράψε ἐκεῖνα ὁποῦ εἶδες, καὶ ἐκεῖνα ὁποῦ εἶναι, καὶ ἐκεῖνα ὁποῦ μέλλουν νὰ γένουν ὕστερα.

20 Τὸ μυστήριον τῶν ἑπτὰ ἀστέρων ὁποῦ εἶδες εἰς τὸ δεξιόν μου χέρι, καὶ τῶν ἑπτὰ λυχνιῶν τῶν χρυσᾶς. οἱ ἑπτὰ ἀστέρες, εἶναι ἄγγελοι τῶν ἑπτὰ ἐκκλησιῶν· καὶ αἱ ἑπτὰ λυχνίαις ὁποῦ εἶδες, εἶναι ἑπτὰ ἐκκλησίαις.

Κεφ. β'. α'.

ΕΙΣ τὸν ἄγγελον τῆς ἐκκλησίας τῶν Ἐφεσίων γράψε· ἐκεῖνα λέγει ἐκεῖνος, ὁποῦ κρατεῖ τοὺς ἑπτὰ ἀστέρας εἰς τὸ δεξιόν του χέρι, ὁποῦ περιπατεῖ εἰς τὴν μέσην τῶν ἑπτὰ λυχνιῶν τῶν χρυσῶν.

2 Ἠξεύρω τὰ ἔργαστου καὶ τὴν κόπωσιν καὶ τὴν ὑπομονήσου, καὶ ὅτι δὲν δύνεσαι νὰ βαστᾶς τοὺς κακοὺς· καὶ ἐδοκίμασες ἐκείνους ὁποῦ λέγουν πῶς εἶναι ἀπόστολοι καὶ δὲν εἶναι, καὶ τοὺς εὗρες ψεύταις.

3 Καὶ ἐβάσταξες καὶ ἔχεις ὑπομονὴν· καὶ διὰ τὸ ὄνομάμου ἐκοπίασες καὶ δὲν ἀπόκαμες.

4 Ἀλλὰ ἔχω ἐναντίαν σε, ὅτι ἄφηκες τὴν πρώτην σου ἀγάπην.

5 Ἐνθυμοῦ λοιπὸν ἀπὸ ποῦ ἐξέπεσες καὶ μετανόησε, καὶ κάμε τὰ πρῶτα ἔργα· εἰδεμὴ, γρήγορα σὲ ἔρχομαι, καὶ θέλω κινήσει τὴν λυχνίαν σου ἀπὸ τὴν τόπόν της, ἐὰν δὲν μετανοήσῃς.

6 Ἀλλὰ τοῦτο ἔχεις ὅτι μισεῖς τὰ ἔργα τῶν Νικολαϊτῶν, τὰ ὁποῖα καὶ ἐγὼ τὰ μισῶ.

7 Ἐκεῖνος ὁποῦ ἔχει αὐτὰ, ἂς ἀκούσει τί λέγει τὸ πνεῦμα εἰς τὴν ἐκκλησίαις· ἐκεῖνον ὁποῦ νικᾷ θέλω τοῦ δώσῃ νὰ φάγῃ ἀπὸ τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, τὸ ὁποῖον εἶναι εἰς τὴν μέσην τοῦ παραδείσου τοῦ Θεοῦ.

8 Καὶ εἰς τὸν ἄγγελον τῆς ἐκκλησίας τῶν Σμυρναίων γράψε, ἐκεῖνα λέγει ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος, ὁ ὁποῖος ἔγινε νεκρὸς καὶ ἔζησε.

9 Ἠξεύρω τὰ ἔργαστου καὶ τὴν θλίψιν καὶ τὴν πτωχείαν (ἀλ-

Franckesche Stiftungen zu Halle

(ἀλλὰ εἶσαι πλύπος) καὶ τὴν βλασφημίαν ἐκείνων ὅσοι λέγουσιν νὰ εἶναι Ἰουδαῖοι, καὶ δὲν εἶναι, ἀλλὰ εἶναι συναγωγὴ τοῦ Σατανᾶ.

10 Μὴ φοβᾶσαι καθόλου ὅσα ἐκεῖνα ὅσοι μέλλεις νὰ παθῇς, νὰ ὅσοι μέλλει νὰ βάλῃ ὁ διάβολος ἀπὸ τοῦς εἰς τὴν φυλακὴν, διὰ νὰ πειρασθῆτε. καὶ θλῖψιν ἔχετε θλίψιν ἡμέρας δέκα. γίνου πιστὸς ἕως θανάτου, καὶ θέλω σοῦ δώσει τὸν στέφανον τῆς ζωῆς.

11 Ἐκεῖνος ὅσοι ἔχει αὐτία, ἂς ἀκούσῃ τί λέγει τὸ πνεῦμα εἰς τοῦς ἐκκλησίας. ἐκεῖνος ὅσοι νικᾷ, δὲν θέλει ζημιωθῆ ἀπὸ τὸν δεύτερον θάνατον.

12 Καὶ εἰς τὸν ἄγγελον τῆς ἐκκλησίας ὅσοι εἶναι εἰς τὴν Περγαμον γράψε· αὐτὸς λέγει ἐκεῖνος ὅσοι κρατεῖ τὸν σπαθὶ τὸ δίστομον τὸ κοφτερόν.

13 Ἠξεύρω τὰ ἔργα σου, καὶ πῦ κατοικᾶς, ἤγουν ἐκεῖ ὅσοῦ εἶναι ὁ θρόνος τοῦ Σατανᾶ, καὶ κρατεῖς τὸ ὄνομά μου, καὶ δὲν ἀρνήθης τὴν πίστιν μου. καὶ εἰς τοῦς ἡμέρας ἐκείνας ὁποῦ ὁ μάρτυς μου ὁ πιστὸς ὁ Ἀντίπας ἐσκοτώθη σφαγὴ εἰς ἐσᾶς, ἐκεῖ ὅπου κατοικεῖ ὁ Σατανᾶς.

14 Ἀλλ' ἔχω ὀλίγα ἐναντία σου, ὅτι ἔχεις ἐκεῖ κυνᾶς ὅπου κρατοῦν τὴν διδαχὴν τοῦ Βαλαάμ, ὁ ὁποῦ ἐδίδασκε τὸν Βαλὰκ νὰ βάλῃ σκάνδαλον ὁ μ' φορτζὲ εἰς τοῦ υἱοῦς τοῦ Ἰσραήλ, νὰ φάγουν εἰδωλόθυτα καὶ νὰ πορνεύσουν.

15 Ἔτζι ἔχεις καὶ ἐσὺ κυνᾶς ὅσοῦ κρατοῦν τὴν διδαχὴν τῶν Νικολαΐτῶν.

16 Μετανόησον· εἰ δὲ μὴ, γρήγορα σὲ ἔρχομαι, καὶ θέλω πολεμήσει μετ' αὐτοὺς μὲ τὸ σπαθὶ τοῦ στόματός μου.

17 Ἐκεῖνος ὅσοῦ ἔχει αὐτία, ἂς ἀκούσῃ τί λέγει τὸ πνεῦμα εἰς τοῦς ἐκκλησίας. ἐκείνου ὅσοῦ νικᾷ, θέλω τοῦ δώσῃ νὰ φάγῃ ἀπὸ τὸ μάννα τοῦ κεκρυμμένον, καὶ θέλω τοῦ δώσει ψῆφον λευκὴν, καὶ ἀπάνω εἰς τὴν ψῆφον ὄνομα καινοῦργιον γεγραμμένον, τὸ ὁποῖον κανένας δὲν τὸ ἐγνώρισε, παρὲξ ἐκεῖνος ὅσοῦ τὸ πῆρε.

18 Καὶ εἰς τὸν ἄγγελον τῆς ἐκκλησίας ὅσοῦ εἶναι εἰς τὰ Θυάτειρα γράψε, ἐτοῦτα λέγει ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ ὅσοῦ ἔχει τὰ μάτια, ὅσοι φλόγα πυρός, καὶ τὰ πόδια μαῦς λοῦς ὅσοῦ χαλκολίβανον.

19 Ἠξεύρω τὰ ἔργα σου, καὶ τὴν ἀγάπην καὶ τὴν διακονίαν καὶ τὴν πίστιν, καὶ τὴν ὑπομονήν σου, καὶ τὰ ἔργα σου, καὶ τὰ ὕστερα εἶναι περισσότερα ἀπὸ τὰ πρῶτα.

20 Ἀλλὰ ἔχω ὀλίγα ἐναντία σου διατὶ ἀφήνεις τὴν γυναῖκα τὴν Ἰεζάβελ, ὅσοῦ λέγει τοῦ λόγου νὰ εἶναι προφήτισσα, νὰ διδάσκῃ καὶ νὰ πλανᾷ τοῦ δικόμου δοῦλου νὰ πορνεύσουν καὶ νὰ φάγουν τὰ εἰδωλόθυτα.

21 Καὶ ἔδωκά της καιρὸν νὰ μετανοήσῃ ἀπὸ τὴν πορνείαντης καὶ δὲν μετανόησε.

22 Δίνω, ἰδοὺ σὲ τὴν βάλλω εἰς τὴν κλίνην, καὶ ἐκείνους ὁποῦ μοιχεύουν μετ' αὐτὴν, εἰς μεγάλην θλῖψιν, ἐὰν δὲν μετανοήσουν ἀπὸ τὰ ἔργατες.

23 Καὶ τὰ παιδιά της θέλω τὰ θανατώσει· καὶ θέλουν γνωρίσῃ ὅλαις αἱ ἐκκλησίαις, ὅτι ἐγὼ εἶμαι ἐκεῖνος ὅσοῦ ἐξετάζω νεφροὺς καὶ καρδίας· καὶ θέλω σὲς δώσει ὅσα ἔχει τὰ ἔργατες.

24 Δὲ

10 μαννάνα 17
ὅσοῦ ἐμείνεν: μαννάριον.

22 αὐτοῦ. νὰ.

23 ε
η
ι

παθήνα.

φορέματα
ἀνάθεμα

9 φορέματα
κυόσου

26 δίδου.

27 σπηρένιον.

γ αὐτ. ἢ νὰ ὁ τὸ
θέρον.

3 ἔλθη.

24 Ἀμὴν εἰς ἐσᾶς λέγω κ᾽ εἰς τοὺς λοιποὺς ὁποῦ εἶν᾽ εἰς τὰ Θυάτειρα, ὅσοι δὲν ἔχουν τὸν διδαχὴν ἐτούτην, κ᾽ ὅποιοι δὲν ἐγνώρισαν τὰ βάθη τοῦ Σατανᾶ, καθὼς λέγουσιν· ὅτι δὲν θέλω βάλλει ἀπάνω εἰς ἐσᾶς ἄλλο βάρος.

25 Ὅμως ἐκεῖνο ὁποῦ ἔχετε, κρατήσετέτο, ἕως ἐπαῦ νὰ ἔλθω.

26. Καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ νικᾷ κ᾽ ἐκεῖνος ὁποῦ φυλάγει ἕως τὸ τέλος τὰ ἔργαμου, θέλω τοῦ δίδω ἐξουσίαν ἀπάνω εἰς τὰ ἔθνη.

27 Καὶ θέλει ἐδῶ ποιμάνει μὲ ῥάβδι σιδέρινη· κ᾽ θέλουν συνθλιφθῆ ὡσὰν τὰ ἀγγεῖα τοῦ κεραμέως, καθὼς κ᾽ ἐγὼ ἔπαρα ἀπὸ τὸν πατέρα μου.

28 Καὶ θέλω τοῦ δίδει τὸν ἀστέρα τὸν αὐγερινόν.

29 Ἐκεῖνος ὁποῦ ἔχει αὐτὶ, ἂς ἀκούσει τί λέγει τὸ πνεῦμα εἰς ταῖς ἐκκλησίαις.

Κεφ. γ᾽ 3.

ΚΑΙ εἰς τὸν ἄγγελον τῆς ἐκκλησίας τῆς Σαρδέων γράψε, ἐτοῦτα λέγει ἐκεῖνος ὁποῦ κρατεῖ τοὺς ἑπτὰ πνεύματα τοῦ Θεοῦ, κ᾽ τοὺς ἑπτὰ ἀστέρας· ἠξέρω τὰ ἔργασου ὅτι ἔχεις ὄνομα πὼς ζῆς, κ᾽ εἶσαι νεκρός.

2 Ἂς εἶσαι ἀξύπνητος, κ᾽ στήριξε τὰ λοιπὰ ὁποῦ μέλλουν νὰ χαθοῦσιν· διατὶ δὲν εὕρηκα τὰ ἔργασου σωστὰ, ὁμοφωνεῖς εἰς τὸν Θεόν.

3 Ἐνθυμοῦ λοιπὸν ποῖα ἐπῆρες κ᾽ ἄκουσες κ᾽ φύλαγέτα, κ᾽ μετανόησον. ἐὰν λοιπὸν δὲν ἀγρυπνᾶς, θέλω ἔλθει εἰς ἐσένα ὡσὰν κλέφτης, κ᾽ δὲν θέλεις γνωρίσει ποίαν ὥραν θέλω ἔλθει εἰς ἐσένα.

4 Ὀλίγα ὀνόματα ἔχεις εἰς τοῦ σάρδεις, ὁποῦ δὲν ἐμόλυνεν τὰ ῥοῦχαν τους, κ᾽ θέλουν περπατήσει μαζί μου ἐμένα μὲ ἄσπρα ῥοῦχα ὅπου εἶναι ἄξιοι.

5 Ἐκεῖνος ὁποῦ νικᾷ, θέλει ἐνδυθῆ ἄσπρα λευκὰ, κ᾽ δὲν θέλω λειψέσει τὸ ὄνομά του ἀπὸ τὸ κατάστοχον τῆς ζωῆς, κ᾽ θέλω ἀναφέρει φανερὰ τὸ ὄνομάνου ὁμοφωνεῖς εἰς τὸν πατέρα μου, κ᾽ ὁμοφωνεῖς εἰς τοὺς ἀγγέλους του.

6 Ἐκεῖνος ὁποῦ ἔχει αὐτία, ἂς ἀκούσει τί λέγει τὸ πνεῦμα εἰς ταῖς ἐκκλησίαις.

7 Καὶ εἰς τὸν ἄγγελον τῆς ἐκκλησίας ὁποῦ εἶν᾽ εἰς τὴν Φιλαδέλφειαν γράψε· ἐτοῦτα λέγει ὁ ἅγιος, ὁ ἀληθινὸς, ὁποῦ ἔχει τὸν κλειδὶ τοῦ Δαβίδ· ἐκεῖνος ὁποῦ ἀνοίγει κ᾽ κανένας δὲν σφαλεῖ κ᾽ σφαλεῖ κ᾽ κανένας δὲν ἀνοίγει.

8 Ἠξέρω τὰ ἔργασου· αὐτοῦ, ἴδου ἔκαμα ὁμοφωνεύσου πόρτα ἀνοιχτὴ κ᾽ κανένας δὲν δύνεται νὰ τὴν κλείσῃ· διατὶ ἔχεις ὀλίγην δύναμιν, κ᾽ ἐφύλαξες τὸν λόγον μου κ᾽ δὲν ἀρνήθης τὸ ὄνομάμου.

9 Νὰ ὁποῦ σὲ δίδω ἀπὸ τὴν συναγωγὴν τοῦ Σατανᾶ, ἀπὸ ἐκείνους ὁποῦ λέγουν τοῦ λόγου νὰ εἶναι Ἰουδαῖοι κ᾽ δὲν εἶν᾽, ἀλλὰ ψεύδονται, νὰ ὁπὸ θέλω τοῦ κάμει νὰ ἔλθουν κ᾽ νὰ προσκυνήσουν ὁμπροστὰ εἰς τὰ πόδιάσου, κ᾽ νὰ γνωρίσουν ὅτι ἐγὼ σὲ ἀγάπησε.

10 Ὅτι ἐφύλαξες τὸν λόγον τῆς ὑπομονῆς μου, κ᾽ ἐγὼ θέλασε φυλάξῃ ἀπὸ τὴν ὥραν τοῦ πειρασμοῦ ὁποῦ μέλλει νὰ ἔλθῃ εἰς ὅλην τὴν οἰκουμένην, νὰ πειράξῃ ἐκείνους ὁποῦ κατοικοῦσιν ἀπάνω εἰς τὴν γῆν.

11 Νὰ

11 Ναὶ ὅπῃ ἔρχομαι γλὴ ἐλέγχω ἢ παιδεύω. ζήλευε οὖν καὶ μετανόησον.
12 Ἐκεῖνος ὅπῃ νικᾷ θέλω τὸν κάμνῃ σύλον εἰς τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ μου· καὶ νὰ μὴν βγῇ ἔξω πλέον· καὶ θέλω γράψῃ ἐπάνω εἰς αὐτὸν τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ μου, τοῦ καινουργίας Ἱερουσαλὴμ, ὁποῦ καταβαίνει ἀπὸ τὸν οὐρανὸν ἀπὸ τὸν Θεόν μου, καὶ τὸ ὄνομά μου τὸ καινούργιον.
13 Ἐκεῖνος ὅπῃ ἔχει αὐτία, ἂς ἀκούσῃ τὶ λέγει τὸ πνεῦμα εἰς τὰς ἐκκλησίας.
14 Καὶ εἰς τὸν ἄγγελον τῆς ἐκκλησίας τῆς Λαοδικείας, γράψε· ἐτοῦτα λέγει ὁ ἀμὴν, ὁ μάρτυρας ὁ πιστὸς καὶ ἀληθινὸς, ὁ ἀρχὴ τῆς κτίσεως τοῦ Θεοῦ.
15 Ἠξεύρω τὰ ἔργασε, ὅτι δὲν εἶσαι ψυχρὸς οὔσαι, οὔτε ζεστός. ἄμποτε νὰ ἦσαι ἢ ψυχρὸς, ἢ ζεστός.
16 Ἐπειδὴ λοιπὸν εἶσαι χλιαρὸς, καὶ δὲν εἶσαι ψυχρὸς, οὐδὲ ζεστός, μέλλω νὰ σὲ ξεράσω ἀπὸ τὸ στόμα μου.
17 Διατὶ λέγεις, ὅτι εἶμαι πλούσιος, καὶ ἐπλούτησα, καὶ δὲν χρειάζομαι κανένα πρᾶγμα· καὶ δὲν ἐξεύρεις ὅτι εἶσαι ταλαιπωρος, καὶ ἐλεεινὸς, καὶ πτωχὸς, καὶ τυφλὸς, καὶ γυμνός.
18 Συμβουλεύω σε νὰ ἀγοράσῃς ἀπὸ λέγαμε χρυσάφι δοκιμασμένον ἀπὸ τὴν φωτιὰν, διὰ νὰ πλουτήσῃς· καὶ ῥοῦχα λαμπρὰ νὰ ἐνδυθῇς, καὶ νὰ μὴν φανῇ ἡ ἐντροπὴ τῆς γυμνότητός σου· καὶ χρίσαι κολλύριον τὰ μάτια σου διὰ νὰ βλέπῃς.
19 Ἐγὼ ὅσους ἀγαπῶ ἐλέγχω καὶ παιδεύω. ζήλευε λοιπὸν καὶ μετανόησον.
20 Νὰ ὅπῃ στέκομαι εἰς τὴν θύραν καὶ κρούω, καὶ ἰδοὺ κανένας ἀκούσῃ τὴν φωνήν μου καὶ ἀνοίξῃ τὴν θύραν, θέλω ἐμπῇ εἰς αὐτὸν, καὶ θέλω δειπνήσῃ μετ' αὐτὸν, καὶ αὐτὸς μετ' ἐμένα.
21 Ἐκεῖνος ὅπῃ νικᾷ θέλω τοῦ δώσῃ νὰ καθίσῃ μετ' ἐμένα εἰς τὸν θρόνον μου, καθὼς ἐγὼ ἐνίκησα καὶ κάθισα μὲ τὸν πατέρα μου εἰς τὸν θρόνον του.
22 Ἐκεῖνος ὅπῃ ἔχει αὐτία, ἂς ἀκούσῃ τὶ λέγει τὸ πνεῦμα εἰς τὰς ἐκκλησίας.

Κεφ. ιζ'.

Ὕστερον ἀπὸ τοῦτα ἐίδα, καὶ νὰ μία θύρα ἀνοιχτὴ εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ ἡ φωνὴ ἡ πρώτη ἡ ὁποῖα ἄκουσα, ὅσον σάλπιγγα μιλοῦσε ὅπῃ λαλεῖ μαζί μου καὶ ἔλεγε· ἀνέβα ἐδῶ καὶ θέλω σοῦ δείξῃ ἐκεῖνα ὅπῃ μέλλει νὰ γένουν ὕστερα.
2 Καὶ παρευθὺς ἤλθα εἰς ἔκστασιν μὲ πνεῦμα καὶ νὰ καὶ ἴδον ἕνας θρόνος εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ ἀπάνω εἰς τὸν θρόνον κάποιος καθεζόμενος.
3 Καὶ ἐκεῖνος ὅπῃ ἐκάθετον ἦτον ὅμοιος εἰς τὴν ὄψιν ἀσὶν πέτραν ἰάσπιδα καὶ σαρδίνον, καὶ τὸ οὐράνιον τόξον τριγύρου τοῦ θρόνου, μᾶς λογῆς εἰς τὴν θωρίαν ἀσὰν σμαραγδί.
4 Καὶ τριγύρου τοῦ θρόνου εἰκοσιτέσσαρες θρόνοι, καὶ ἀπάνω εἰς τοὺς θρόνους εἶδα τοὺς εἰκοσιτέσσαρες πρεσβυτέρους ὅπῃ ἐκάθεντο, ἐνδυμμένοι μὲ ῥοῦχα ἄσπρα, καὶ ἐφόρεσαν ἀπάνω εἰς τὰ κεφάλια τους στεφάνια χρυσᾶ.

5 Καὶ

ῥήματα

20 θύραν.

1 ἴδα. θύρα σάλπιγγας. μιλουμένα.

12 φορέματα

φορέματα

5 Καὶ ἰδοὺ τὸ θρόνον ἐδόξασε καὶ βρονταὶ καὶ φωναὶ, καὶ ἐπτὰ λαμπάδες δὶ φωτὸς καιόμενοι ἐνώπιον τοῦ θρόνου, ἅ ἐστιν τὰ ἑπτὰ πνεύματα τοῦ Θεοῦ,

6 Καὶ ὡς θάλασσα ὑάλινη, ὅμοια κρυστάλλῳ. καὶ ἐν μέσῳ τοῦ θρόνου καὶ κυκλόθεν τοῦ θρόνου τέσσερα ζῶα, ἅ εἰσιν γεμίζοντα ὀφθαλμῶν ὄπισθεν καὶ ἔμπροσθεν.

7 Καὶ τὸ πρῶτον ζῶον ὅμοιον λέοντι, καὶ τὸ δεύτερον ζῶον ὅμοιον μόσχῳ, καὶ τὸ τρίτον ζῶον εἶχε τὸ πρόσωπον ὡς ἀνθρώπου, καὶ τὸ τέταρτον ζῶον ἦν ὅμοιον ἀετῷ πετομένῳ. ὅπου νὰ πιτᾶ.

8 Καὶ τὰ τέσσερα ζῶα κάθε ἕνα εἰς τὰς πλευρὰς εἶχεν ἀπὸ ἕξι πτέρυγας τριγύρω καὶ ἀπὸ μέσα ἦταν γεμάτα μάτια, καὶ δὲν ἔχουσιν ἀνάπαυσιν ἡμέρας καὶ νύκτας, νὰ λέγουσιν, ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, Κύριος ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ ὁποῦ ἦτον, καὶ εἶναι, καὶ ἔρχεται.

9 Καὶ ὅταν δίδουσιν τὰ ζῶα δόξαν καὶ τιμὴν καὶ εὐχαριστίαν εἰς τὸν ὁποῦ κάθεται ἀπάνω εἰς τὸν θρόνον, ὁποῦ ζῇ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων,

10 Πέφτουσιν οἱ εἴκοσι καὶ τέσσερες πρεσβύτεροι ὁμπρός τὰ εἰς τὸν ἐκεῖνον ὁποῦ κάθεται εἰς τὸν θρόνον, καὶ προσκυνοῦσιν ἐκεῖνον ὁποῦ ζῇ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, καὶ βάλλουσι τοὺς στεφάνους ὁμπρός τὰ εἰς τὸν θρόνον λέγοντες.

11 Ἄξιος εἶσαι Κύριε νὰ παίρνῃς τὴν δόξαν καὶ τὴν τιμὴν, καὶ τὴν δύναμιν, ὅτι σὺ ἔκτισας τὰ πάντα, καὶ διὰ τὸ θέλημάσου εἶναι, καὶ ἐκτίσθησαν.

Κεφ. ε'. 5.

ΚΑΙ ἴδον εἰς τὴν δεξιὰν κεῖνον ὁποῦ κάθεται εἰς τὸν θρόνον ἕνα βιβλίον γεγραμμένον ἀπὸ μέσα καὶ ὀπίσω, βεβυλλωμένον μὲ βέλλας ἑπτά.

2 Καὶ ἴδα ἕνα ἄγγελον δυνατὸν ὁποῦ ἐδιδάλεν μὲ μεγάλην φωνὴν, ποῖος εἶναι ἄξιος νὰ ἀνοίξῃ τὸ βιβλίον, καὶ νὰ λύσῃ τὰς βέλλας του.

3 Καὶ κανένας δὲν ἠδύνατον εἰς τὸν οὐρανὸν, οὐδὲ ἀπάνω εἰς τὴν γῆν, οὐδὲ ἀπὸ κάτω εἰς τὴν γῆν νὰ ἀνοίξῃ τὸ βιβλίον, οὐδὲ νὰ τὸ βλέπῃ.

4 Καὶ ἐγὼ ἔκλαιον πολλὰ, ὅτι κανένας δὲν εὑρέθη ἄξιος νὰ τὸ ἀνοίξῃ καὶ νὰ ἀναγνώσῃ τὸ βιβλίον, οὐδὲ νὰ τὸ βλέπῃ.

5 Καὶ ἕνας ἀπὸ τοὺς πρεσβυτέρους μὲ λέγει, μὴν κλαίῃς, νὰ ὁποῦ νικήσῃ ὁ λέων ὁποῦ εἶναι ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Ἰούδα, ἡ ῥίζα τοῦ Δαβὶδ, νὰ ἀνοίξῃ τὸ βιβλίον, καὶ νὰ λύσῃ τὰς ἑπτὰ βέλλας.

6 Καὶ ἴδα καὶ νὰ εἰς τὸν μέσον τοῦ θρόνου καὶ τῶν τεσσάρων ζώων, καὶ εἰς τὴν μέσον τῶν πρεσβυτέρων, ἀρνίον ὁποῦ ἐστέκετον ὡσὰν σφαγμένον, καὶ εἶχε κέρατα ἑπτὰ, καὶ ἑπτὰ μάτια, τὰ ὁποῖα εἶναι τὰ ἑπτὰ πνεύματα τοῦ Θεοῦ, ὁποῦ ἐστάλθηκαν εἰς ὅλην τὴν γῆν.

7 Καὶ ἦλθε καὶ ἐπῆρε τὸ βιβλίον ἀπὸ τὴν δεξιὰν κεῖνον ὁποῦ κάθεται εἰς τὸν θρόνον.

8 Καὶ ὅταν ἐπῆρε τὸ βιβλίον, τὰ τέσσερα ζῶα καὶ οἱ εἴκοσι τέσσερες πρεσβύτεροι ἔπεσαν ὁμπρός τὰ εἰς τὸ ἀρνίον, καὶ εἶχαν πᾶσα ἕνας κιθάρας

καὶ κάπαις χρυσᾶς, ὅπου ἦταν γεμάτες θυμιάματα, αἱ ὁποῖαι εἶναι αἱ προσευχαὶ τῶν ἁγίων.

9 Καὶ ἔψαλλαν καινούργιον ψαλμῳδίαν λέγοντες, ἄξιος εἶσαι νὰ πάρῃς τὸ βιβλίον, καὶ νὰ ἀνοίξῃς τὰς βόλλαις του. ὅτι ἐσφάγης καὶ μᾶς ἠγόρασες τῷ Θεῷ μὲ τὸ αἷμά σου. ἀπὸ κάθε λογῆς φυλὴν καὶ γλῶσσαν καὶ λαὸν καὶ ἔθνος.

10 Καὶ μᾶς ἔκαμες εἰς τὸν Θεόν μας βασιλεῖς καὶ ἱερεῖς, καὶ θὰ βασιλεύσωμεν ἀπάνω εἰς τὴν γῆν.

11 Καὶ εἶδα καὶ ἄκουσα φωνὴν ἀγγέλων πολλῶν γύρω τοῦ θρόνου, καὶ τῶν ζώων, καὶ τῶν πρεσβυτέρων· καὶ ὁ ἀριθμός των ἦτον μυριάδες μυριάδων, καὶ χιλιάδες χιλιάδων.

12 Ὁποῦ ἔλεγαν μὲ μεγάλην φωνὴν, ἄξιον εἶναι τὸ ἀρνίον τὸ σφαγμένον, νὰ πάρῃ δύναμιν, καὶ πλοῦτον, καὶ σοφίαν, καὶ κράτος, καὶ τιμὴν, καὶ δόξαν, καὶ εὐλογίαν.

13 Καὶ κάθε κτίσμα ὁποῦ εἶναι εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ εἰς τὴν γῆν, καὶ ὑπὸ κάτω εἰς τὴν γῆν, καὶ ὅσα εἶναι εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ μέσα εἰς αὐτὰ ὅλα, ἄκουσα ὁποῦ ἔλεγαν, ἐπειδὴ ὁποῦ κάθηται εἰς τὸν θρόνον καὶ τοῦ ἀρνίου, εἶναι εἶναι ἡ εὐλογία, καὶ ἡ τιμὴ, καὶ ἡ δόξα, καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

14 Καὶ τὰ τέσσαρα ζῶα ἔλεγαν, ἀμήν· Καὶ οἱ εἰκοσιτέσσαρες πρεσβύτεροι ἔπεσαν, καὶ προσκύνησαν τὸν ζῶντα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Κεφ. ε'. 6.

ΚΑΙ εἶδα ὅταν ἄνοιξε τὸ ἀρνίον μίαν ἀπὸ τὰς βόλλαις, καὶ ἄκουσα ἕνα ἀπὸ τὰ τέσσαρα ζῶα ὁποῦ ἔλεγαν, ὡσὰν φωνὴ τῆς βροντῆς, ἔρχου καὶ βλέπε.

2 Καὶ εἶδον καὶ νὰ ἕνα ἄλογον ἄσπρον· καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ ἐκάθητον ἀπάνω εἰς αὐτὸ ἐκράτει δόξαν· καὶ τοῦ ἐδόθη στέφανος· καὶ ἐβγῆκε νικητὴς· καὶ διὰ νὰ νικήσῃ.

3 Καὶ ὅταν ἄνοιξε τὴν δεύτερην βόλλαν, ἄκουσα τὸ δεύτερον ζῶον ὁποῦ ἔλεγεν, ἔλα καὶ ἴδε.

4 Καὶ βγῆκεν ἔξω ἄλλο ἄλογον κόκκινον· καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ ἐκάθητον ἀπάνω εἰς αὐτὸ τοῦ ἐδόθη νὰ πάρῃ τὴν εἰρήνην ἀπὸ τὴν γῆν, διὰ νὰ σφαγῶσιν ἕνας τὸν ἄλλον· καὶ τοῦ ἐδόθη μία χαρὰ μεγάλη.

5 Καὶ ὅταν ἄνοιξε τὴν τρίτην βόλλα ἄκουσα τὸ τρίτον ζῶον, ὁποῦ ἔλεγεν, ἔρχου καὶ βλέπε. καὶ εἶδον, καὶ νὰ ἕνα ἄλογον μαῦρον, καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ ἐκάθητον ἀπάνω εἰς αὐτὸ, ἐκράτει εἰς τὸ χέρι του μίαν ζυγαριάν.

6 Καὶ ἄκουσα φωνὴν εἰς τὴν μέσον τῶν τεσσάρων ζώων ὁποῦ ἔλεγεν, τὸ σιτάρι τὸ σιτάρι ἕνα δηνάριον· καὶ τρία σιτάρια κριθάρι ἕνα δηνάριον· καὶ τὸ λάδι καὶ τὸ κρασὶ μὴ τὸ βλάψῃς.

7 Καὶ ὅταν ἄνοιξε τὴν βόλλα τὴν τετάρτην, ἄκουσα φωνὴν τοῦ τετάρτου ζῴου ὁποῦ ἔλεγεν· ἔρχου καὶ βλέπε.

8 Καὶ εἶδα καὶ νὰ ἕνα ἄλογον χλωρόν, καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ ἐκάθητον ἀπάνω του· ὅτι τὸ ὄνομά του ὁ θάνατος, καὶ ὁ ἅδης ἀκολουθοῦσε μαζί του. καὶ τοῦ ἐδόθη ἐξουσία νὰ ἀποκτείνῃ τὸ τέταρτον μέρος τῆς γῆς, μὲ ἀποθήκες καὶ μὲ πεῖνα καὶ μὲ θάνατον, καὶ μὲ θηρία τῆς γῆς.

9 Καὶ ὅταν ἄνοιξε τὴν πέμπτην βόλλα εἶδα ὑπὸ κάτω εἰς τὸ θυσιαστήριον τὰς ψυχὰς ἐκείνων

11 ἴδε φρικῶ.

9

ἐκράξαν

10 ἴδε.

κηνῶν ὅσα ἐσφάγησαν διὰ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ διὰ τὴν μαρτυρίαν ἣν εἶχον.

10 Καὶ ἔκραζον μὲ μεγάλην φωνὴν λέγοντες, ἕως πότε ὁ δεσπότης ὁ ἅγιος καὶ ἀληθινὸς δὲν κρίνεις καὶ ἐκδικεῖς τὸ αἷμά μας, ἀπὸ ἐκείνους ὅσοι κατοικοῦσιν ἐπάνω εἰς τὴν γῆν;

11 Καὶ τοῦς ἐδόθη ἕν ἕκαστον λευκὸν ἔνδυμα· καὶ τοῦς ἐλαλήθη νὰ ἀναπαυθῶσι ἀκόμη ὀλίγον καιρὸν, ἕως ὅσοι νὰ τελειωθῶσι καὶ οἱ σύνδουλοί τους, καὶ οἱ ἀδελφοί τους, ὅσοι μέλλουν νὰ σφαγῶσιν ὡσὰν καὶ αὐτοί.

12 Καὶ εἶδα ὅταν ἀνοιξε τὴν βούλα τὴν ἕκτην, καὶ νὰ σεισμὸς μέγας ἔγινε, καὶ ὁ ἥλιος ἔγινε μαῦρος ὡσὰν σακκὶ τρίχινον, καὶ τὸ σεληνόφως ὅλον ἔγινε ὡσὰν αἷμα,

13 Καὶ οἱ ἀστέρες τοῦ οὐρανοῦ ἔπεσαν εἰς τὴν γῆν, ὡσὰν νὰ συκιὰ σείεται ἀπὸ μεγάλον ἄνεμον ἔχουσι τοὺς λύσσους τους.

14 Καὶ ὁ οὐρανὸς ἀπεχωρίσθη ὡσὰν τυλικάφι ὅσον τυλίσεται, καὶ κάθε ὄρος καὶ νησὶ ἐκινήθησαν ἀπὸ τὰ τόπους τους.

15 Καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ μεγιστάνες καὶ οἱ πλούσιοι καὶ οἱ χιλίαρχοι καὶ οἱ δυνατοὶ, καὶ κάθε δοῦλος, καὶ κάθε ἐλεύθερος ἔκρυψαν τοὺς λόγους εἰς τὰ σπήλαια καὶ εἰς τοὺς πέτρες τῶν ὀρέων.

16 Καὶ λέγουν εἰς τὰ ὄρη καὶ εἰς τοὺς πέτρες, πέσετε ἐπάνω μας καὶ σκεπάσετε μας ἀπὸ τὸ πρόσωπον ἐκείνου ὅσοι κάθονται εἰς τὸν θρόνον καὶ ἀπὸ τὴν ὀργὴν τοῦ ἀρνίου.

17 Ὅτι ἦλθεν ἡ ἡμέρα ἡ μεγάλη τῆς ὀργῆς τους, καὶ τίς δύναται νὰ σταθῇ;

Κεφ. ζ. 7.

ΚΑΙ ὕστερα ἀπὸ τοῦτα εἶδα τέσσαρες ἀγγέλους ὅσοι ἐστέκοντο εἰς τοὺς τέσσαρες γωνίας τῆς γῆς, καὶ κρατοῦσαν τοὺς τέσσαρες ἀνέμους τῆς γῆς, διὰ νὰ μὴ φυσῇ ὁ ἄνεμος ἐπάνω εἰς τὴν γῆν, μηδὲ εἰς τὴν θάλασσαν, μηδὲ εἰς καμμία δένδρον.

2 Καὶ εἶδα ἄλλον ἄγγελον ὅσο νὰ ἀνέβαινε ἀπὸ τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου, καὶ ἔκραζε φωνὴν τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, καὶ ἔκραξε μὲ μεγάλην φωνὴν τοὺς τέσσαρες ἀγγέλους, εἰς τοὺς ὁποίους ἐδόθη νὰ ἀδικήσουν τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν.

3 Λέγοντας, μὴ ἀδικήσετε τὴν γῆν, μήτε τὴν θάλασσαν, μήτε τὰ δένδρα ἕως ἂν νὰ βαλώσωμεν τοὺς δούλους τοῦ Θεοῦ ἡμῶν εἰς τὸ μέτωπόν τους.

4 Καὶ ἄκουσα τὸν ἀριθμὸν ὅσοι ἐβαλώθησαν, ἑκατὸν σαραντατέσσαρες χιλιάδες, βουλωμένοι ἀπὸ ὅλες τοῦς φυλοῦς τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραήλ.

5 Ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Ἰούδα, δώδεκα χιλιάδες βουλωμένοι, ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Ῥουβίμ, δώδεκα χιλιάδες βουλωμένοι. ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Γάδ, δώδεκα χιλιάδες βουλωμένοι.

6 Ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Ἀσὴρ δώδεκα χιλιάδες βουλωμένοι· ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Νεφθαλείμ, δώδεκα χιλιάδες βουλωμένοι. ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Μανασσῆ, δώδεκα χιλιάδες βουλωμένοι.

7 Ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Συμεὼν, δώδεκα χιλιάδες βουλωμένοι· ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Λεβὶ, δώδεκα χιλιάδες βουλωμένοι· ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Ἰσσαχὰρ, δώδεκα χιλιάδες βουλωμένοι

8 Ἀπὸ τῆς φυλῆς τοῦ Ζαβυλὼν, δώδεκα χιλιάδες βεβλημένοι· ἀπὸ τῆς φυλῆς τοῦ Ἰωσὴφ, δώδεκα χιλιάδες βεβλημένοι· ἀπὸ τῆς φυλῆς τοῦ Βενιαμὶν δώδεκα χιλιάδες βεβλημένοι.

9 Μετὰ ταῦτα εἶδον, καὶ ἰδὲ ὄχλος πολὺς ὃν οὐδεὶς ἠδύνατο ἀριθμῆσαι αὐτὸν, ἐκ παντὸς ἔθνους καὶ φυλῶν, καὶ λαῶν καὶ γλωσσῶν ἑστῶτες ἐνώπιον τοῦ θρόνου καὶ ἐνώπιον τοῦ Ἀρνίου, περιβεβλημένοι στολὰς λευκὰς, καὶ φοίνικες ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

10 Καὶ κράζουσι φωνῇ μεγάλῃ λέγοντες, ἡ σωτηρία τῷ Θεῷ ἡμῶν τῷ καθημένῳ ἐπὶ τοῦ θρόνου, καὶ τῷ Ἀρνίῳ.

11 Καὶ πάντες οἱ ἄγγελοι ἱστήκεισαν τριγύρῳ τοῦ θρόνου καὶ τῶν πρεσβυτέρων καὶ τῶν τεσσάρων ζώων, καὶ ἔπεσαν ἐνώπιον τοῦ θρόνου ἐπὶ τὰς ὄψεις αὐτῶν, καὶ προσεκύνησαν τῷ Θεῷ.

12 Λέγοντες, ἀμὴν, ἡ εὐλογία καὶ ἡ δόξα καὶ ἡ σοφία, καὶ ἡ εὐχαριστία, καὶ ἡ τιμὴ, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ ἰσχὺς, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ἀμὴν.

13 Καὶ ἀπεκρίθη ἕνας ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων, καὶ λέγει μοι, οὗτοι οἱ περιβεβλημένοι τὰς στολὰς τὰς λευκὰς, ποῖοι εἰσὶ, καὶ πόθεν ἦλθον;

14 Καὶ εἶπα αὐτῷ, κύριε μου σὺ οἶδας. καὶ εἶπε μοι, οὗτοι εἰσὶν οἱ ἐρχόμενοι ἐκ τῆς θλίψεως τῆς μεγάλης καὶ ἔπλυναν τὰς στολὰς αὐτῶν, καὶ ἐλεύκαναν αὐτὰς ἐν τῷ αἵματι τοῦ Ἀρνίου.

15 Διὰ τοῦτο εἰσὶν ἐνώπιον τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ, καὶ λατρεύουσιν αὐτῷ ἡμέρας καὶ νύκτας, καὶ ἐκαθήσατο ἐπὶ τοῦ θρόνου σκηνώσει ἐπ' αὐτοὺς.

16 Οὐ πεινάσουσιν ἔτι οὐδὲ διψήσουσιν ἔτι οὐδὲ μὴ πέσῃ ἐπ' αὐτοὺς ὁ ἥλιος, οὐδὲ πᾶν καῦμα.

17 Ὅτι τὸ ἀρνίον ὃ ἐν μέσῳ τοῦ θρόνου ποιμανεῖ αὐτοὺς, καὶ ὁδηγήσει αὐτοὺς ἐπὶ ζωῆς πηγὰς ὑδάτων· καὶ ἐξαλείψει ὁ Θεὸς πᾶν δάκρυον ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν.

Κεφ. η'. 8.

Καὶ ὅταν ἀνοίξῃ τὴν βύβλον τὴν σφραγῖδα, ἔγενετο σιγὴ ἐν τῷ οὐρανῷ, ὡς ἡμιώρου.

2 Καὶ εἶδον τοὺς ἑπτὰ ἀγγέλους, οἵτινες ἑστήκασιν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐδόθησαν αὐτοῖς ἑπτὰ σάλπιγγες.

3 Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἦλθε καὶ ἔστη ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου, κρατῶν θυμιατὸν χρυσοῦν, καὶ ἐδόθη αὐτῷ θυμιάματα πολλὰ, ἵνα δώσει τὰς προσευχὰς πάντων τῶν ἁγίων ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ χρυσοῦν, τὸ ἔμπροσθεν τοῦ θρόνου.

4 Καὶ ἀνέβη ὁ καπνὸς τῶν θυμιαμάτων τῶν προσευχῶν τῶν ἁγίων ἐκ χειρὸς τοῦ ἀγγέλου ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

5 Καὶ ἔλαβε τὸν θυμιατὸν, καὶ ἐγέμισεν αὐτὸν ἐκ τοῦ πυρὸς τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ ἔβαλεν εἰς τὴν γῆν· καὶ ἐγένετο φωναὶ καὶ βρονταὶ καὶ ἀστραπαὶ καὶ σεισμός.

6 Καὶ οἱ ἑπτὰ ἄγγελοι οἱ ἔχοντες τὰς ἑπτὰ σάλπιγγας, ἡτοίμασαν ἑαυτοὺς ἵνα σαλπίσωσιν.

7 Καὶ ὁ πρῶτος ἄγγελος ἐσάλπισεν

Θεὸς ἀλαλαγμοῦ σὺν φωνῇ μεγάλῃ.

9 ξδα.

ἀρνίον. φορέμαθα.

1 ὡς μισοῦ ὥρας. ἢ ὡς ἐναρμονίου.

11 φοίνικα. ξδα

σάλπιγγες

14 φαιφορέμαθα.

6 σάλπιγγας. νὰ σαλπίσουν.

ἐλάλουν τοῖς βασιλεῦσι, καὶ ἔσται κλαίοντες καὶ φυτία ἀναπαυόμενα μετὰ τὸ αἷμα, καὶ ἐξεχυθήσεται εἰς τὴν γῆν. καὶ τὸ τρίτον μέρος κόσμου ἀπὸ τὰ δένδρα κατεκάη, καὶ πᾶς χλωρὸς χορτάρι κατεκάη.

8 Καὶ ὁ δεύτερος ἄγγελος ἐλάλησε τὸ βασιλεῦσι, καὶ ἀστὴρ μέγας μεγάλος ὁποῦ καίεται μὲ φωτιὰ ἐπέπεσε εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἔγινε τὸ τρίτον μυρτικὸν τὴν θαλάσσης αἷμα.

9 Καὶ ἀπέθανε τὸ τρίτον μυρτικὸν ἀπὸ τὰ κτίσματα ὁποῦ ἦταν εἰς τὴν θάλασσαν, ὁποῦ εἶχαν ψυχαί, καὶ τὸ τρίτον μέρος ἀπὸ τὰ καράβια ἐχαλάσθη.

10 Καὶ ὁ τρίτος ἄγγελος ἐλάλησε τὸ βασιλεῦσι. Καὶ ἔπεσεν ἀπὸ τὴν οὐρανὸν ἕνας ἀστέρας μεγάλος ὁ ὁποῖος ἔκαιε σὰν λαμπάδα. Καὶ ἔπεσε εἰς τὸ τρίτον μέρος τῶν ποταμῶν, καὶ εἰς τὰς πηγὰς τῶν νερῶν.

11 Καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἀστέρος λέγεται ἄψινθος, καὶ γίνεται τὸ τρίτον μέρος τῶν νερῶν ὁποῦ ἦταν πολλοί. Καὶ πολλοὶ ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους ἀπεθάνασι ἀπὸ τὰ νερὰ ὁποῦ ἐδηκρεάσθησαν.

12 Καὶ ὁ τέταρτος ἄγγελος ἐλάλησε τὸ βασιλεῦσι, καὶ ἐκτύπησε τὸ τρίτον μέρος τοῦ ἡλίου, καὶ τὸ τρίτον τοῦ φεγγαρίου, καὶ τὸ τρίτον μέρος τῶν ἀστέρων, διὰ νὰ σκοτισθῆ τὸ τρίτον μέρος αὐτῶν, καὶ ἡ ἡμέρα νὰ μὴ φέγγη τὸ τρίτον μέρος της. Καὶ ἡ νύκτα ὁμοίως.

13 Καὶ εἶδα, καὶ ἄκουσα ἕνα ἄγγελον ὁποῦ ἐπέτα εἰς τὸ μεσουράνημα καὶ ἔλεγε μὲ μεγάλην φωνὴν, ἀλίμονον, ἀλίμονον, ἀλίμονον εἰς ἐκείνους ὁποῦ κατοικοῦν εἰς τὴν γῆν. ἀπὸ τὰς λοιπὰς φωναῖς τῆς σαλπίγγας τῶν τριῶν ἀγγέλων ὁποῦ μέλλουν νὰ σαλπίσουν.

Κεφ. Θ'. 9.

ΚΑΙ ὁ πέμπτος ἄγγελος ἐλάλησε τὸ βασιλεῦσι, καὶ εἶδα ἕνα ἀστέρα ὁποῦ ἔπεσε ἀπὸ τὸν οὐρανὸν εἰς τὴν γῆν, καὶ τοῦ ἐδόθη τὸ κλειδὶ τοῦ πηγαδιοῦ τῆς ἀβύσσου.

2 Καὶ ἄνοιξε τὸ πηγάδι τῆς ἀβύσσου· καὶ ἀνέβη καπνὸς ἀπὸ τὸ πηγάδι ὁποῦ καπνὸς καμίνου μεγάλης, καὶ ἐσκοτίσθη ὁ ἥλιος, καὶ ὁ ἀὴρ ἀπὸ τὸν καπνὸν τοῦ πηγαδίου.

3 Καὶ ἀπὸ τὸν καπνὸν βγῆκαν ἀκρίδες εἰς τὴν γῆν· καὶ τοῦς ἐδόθη δύναμις, ὁποῦ ἔχουν οἱ σκορπίοι τῆς γῆς.

4 Καὶ τοῦς ἐλαλήθη νὰ μὴ βλάψουν τὸ χορτάρι τῆς γῆς, οὐδὲ καμίαν φρεσκιάδα, οὐδὲ καμίαν δένδρον, παρὰ μόνον τοὺς ἀνθρώπους ὁποῦ δὲν ἔχουν τὴν σφραγῖδα τοῦ Θεοῦ εἰς τὰ μέτωπά τους.

5 Καὶ τοῦς ἐπαρακαλέσθη, νὰ μὴν τοὺς σκοτώσουν, ἀλλὰ νὰ τοὺς βασανίσουν πέντε μῆνες, καὶ ὁ βασανισμὸς αὐτοῦ ἦτον ὡσὰν βασανισμὸς τοῦ σκορπίου ὅταν κτυπήσῃ ἀνθρώπου.

6 Καὶ εἰς τὰς ἡμέρας ἐκείναις θέλουν ζητήσει οἱ ἀνθρώποι τὸν θάνατον, καὶ δὲν θέλουν τὸν εὕρει· καὶ θέλουν ἐπιθυμήσει νὰ ἀποθάνουν, καὶ ἐφύγαν θέλει ὁ θάνατος ἀπ' αὐτούς.

7, Καὶ τὰ ὁμοιώματα τῶν ἀκρίδων ἦταν ὅμοια μὲ τὰ ἄλογα ὁποῦ εἶναι ἑτοιμασμένα εἰς πόλεμον· καὶ εἰς τὰς κεφαλάς τους, ἦταν σὰν σταφάνια ὅμοια χρυσαφένια, καὶ τὰ πρόσωπά τους ἦταν σὰν πρόσωπα ἀνθρώπου.

8 Καὶ εἶχαν τρίχας, ὡσὰν τρίχας γυναικῶν· καὶ τὰ ὀδόντάτες ἦταν, ὡσὰν τοῦ λεόντων.

9 Καὶ εἶχαν θυρέματα, ὡσὰν σιδηροπανοέμισον, καὶ ἡ φωνὴ τοῦ παρύγαιες ἦτον, ὡσὰν φωνὴ ἀλογαμαξῶν πολλῶν ὀπῦ τρέχουσιν εἰς τὸν πόλεμον.

10 Καὶ εἶχασιν οὐρᾶς ὡσὸν σκορπίοι, καὶ εἶχαν κεντρίδια εἰς τὰς οὐράστες, καὶ ἡ ἐξουσίατες ἦτον, νὰ βλάψαν τοὺς ἀνθρώπους πέντε μηνῶς.

11 Καὶ ἔχουν ἀπάνωτες βασιλέα, τὸν ἄγγελον τοῦ ἀβύσσου, τὸ ὄνομάτου Ἐβραϊκὸ, Ἀβαδδὼν, καὶ εἰς τὸν Ἑλληνικὸν γλῶσσαν ἔχει ὄνομα Ἀπολλύων.

12 Ἕνα δημόνιον ἐπέρασεν, νὰ ὀπῦ ἔρχεται ἀκόμι δύο δημονανῦν τοῦτα.

13 Καὶ ὁ ἕκτος ἄγγελος ~~ἐλάμπε τὸν θυμιατήρι~~, καὶ ἤκουσα μίαν φωνὴν ἀπὸ τὰ τέσσαρα κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου χρυσοῦ ὀπῦ ἦτον ὁμοφωνεῖ εἰς τὸν Θεόν.

14 Ὀπῦ ἔλεγε εἰς τὸν ἕκτον ἄγγελον. (ὁ ὁποῖος εἶχε τὸν ~~θυμιατήρι~~) λύσε τοὺς τέσσαρες ἀγγέλες ὀπῦ εἶναι δεμένοι εἰς τὸν ποτάμον τὸν μεγάλον τὸν Εὐφράτην.

15 Καὶ ἐλύθηκαν οἱ τέσσαρες ἄγγελοι ὀπῦ ἦταν ἑτοιμασμένοι εἰς τὴν ὥραν καὶ ἡμέραν καὶ μῆνα καὶ ἐνιαυτὸν, διὰ νὰ σκοτώσουσι τὸ τρίτον μέρος τοῦ ἀνθρώπων.

16 Καὶ ὁ ἀριθμὸς τοῦ στρατεύματον τοῦ καβαλαρικοῦ, ἦταν δύο μυριάδες μυριάδων, καὶ ἤκουσα τὸν ἀριθμόν.

17 Καὶ ἔτζι εἶδα εἰς τὴν ὄρασιν τὰ ἄλογα καὶ ἐκείνους ὁποῦ ἐκαθίζαν ἀπάνω, καὶ ἐφοροῦσαν σιδηροπανοέμισα πύρινα, καὶ ὑακίνθινα, καὶ θειάφινα. Καὶ τὰ κεφάλια τοῦ ἀλόγων ἦταν ὡσὰν τὰ κεφάλια τοῦ λεόντων· Καὶ ἀπὸ τὸ στόματες βγαίνει φωτιὰ καὶ καπνὸς καὶ θειάφι.

18 Ἀπὸ τοῦτα τὰ τρία, ἀπὸ τὴν φωτιὰν καὶ ἀπὸ τὸν καπνὸν καὶ ἀπὸ τὴν θειάφιν ὁποῦ βγαίνει ἀπὸ τὸ στόματες, ἐσκοτώθη τὸ τρίτον μέρος τοῦ ἀνθρώπων.

19 Διατί ἡ ἐξουσίαι τες ἦταν εἰς τὸ στόμαν τες, διατὶ αἱ οὐρᾶς τες ἦταν ὅμοιας μὲ τοὺς φιδίων, καὶ εἶχαν κεφάλια, καὶ μὲ τουτὰ ἐζλάβαν.

20 Καὶ οἱ ὑπόλοιποι ἄνθρωποι ὁποῦ δὲν ἐσκοτώθηκαν μὲ τὰς πληγαῖς ἐτοῦτες, ἐ δὲν μετανόησαν ἀπὸ τὰ ἔργα τοῦ χειρῶν τες, νὰ μὴν προσκυνοῦν τὰ δαιμόνια καὶ τὰ εἴδωλα τὰ χρυσᾶ, καὶ τὰ ἀργυρᾶ, καὶ τὰ χαλκᾶ, καὶ τὰ πέτρινα, καὶ τὰ ξύλινα, τὰ ὁποῖα δὲν δύνονται ἐ δὲ νὰ ἰδοῦσιν, ἐ δὲ νὰ ἀκούσουσιν, ἐ δὲ νὰ περιπατήσουσι.

21 Καὶ δὲν ἐμετανόησαν ἀπὸ τοὺς φόνες τες, ἐ δὲ ἀπὸ τὴν μαγείαι τες, ἐ δὲ ἀπὸ τὴν πορνείαι τες, ἐ δὲ ἀπὸ τὴν κλεψίαι τες.

Κεφ. ι'. 10.

ΚΑΙ ἄλλον ἄγγελον δυνατὸν ὁποῦ κατέβαινεν ἀπὸ τὸν οὐρανὸν, ἐνδυμένον νεφέλιν· καὶ τὸ οὐράνιον τόξον ἦτον εἰς τὸ κεφάλι τες, καὶ τὸ πρόσωπόν τες ὡσὰν ὁ ἥλιος, καὶ τὰ ποδάρια τες ὡσὰν στύλοι πυρός.

2 Καὶ

9 ὁ ἐξανεστήθα ἐστὸν σιδηρόστηθα

19 ἡ

20

ἀνθρώπων

2 Καὶ ἔκραξεν εἰς τὸ χέρελν ἕνα βιβλιδάριον ἀνοικτόν, καὶ ἔθηκε τὸ ποδάρελν τὸ δέξιον εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ τὸ ζερβὸν εἰς τὴν γῆν.

3 Καὶ ἔκραξεν μὲ μεγάλην φωνὴν ὡσὰν βρυχᾶται ὁ λέων, καὶ ὅταν ἔκραξεν, ἐλάλησαν αἱ ἑπτὰ βροντεῖ τῶν φωνάντων.

4 Καὶ ὅταν ἐλάλησαν αἱ ἑπτὰ βροντεῖ τῶν φωνάντων, ἐγὼ ἤμελλα νὰ γράφω· καὶ ἄκουσα φωνὴν ἀπὸ τὸν οὐρανὸν ὁποῦ μὲ ἔλεγε, βούλου ἐκεῖνα ὁποῦ ἐλάλησαν αἱ ἑπτὰ βροντεῖ, καὶ μὴν τὰ γράφῃς.

5 Καὶ ὁ ἄγγελος, τὸν ὁποῖον εἶδα, ὁποῦ ἐστέκετον ἀπάνω εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ἀπάνω εἰς τὴν γῆν, ἐσήκωσε τὸ χέρελν εἰς τὸν οὐρανόν.

6 Καὶ ὤμοσεν εἰς ἐκεῖνον ὁποῦ ζῇ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ὁ ὁποῖος ἔκτισε τὸν οὐρανὸν καὶ ἐκεῖνα ὁποῦ εἶν μέσα εἰς αὐτόν, καὶ τὴν γῆν καὶ ἐκεῖνα ὁποῦ εἶν μέσα εἰς αὐτήν, καὶ τὴν θάλασσαν καὶ ἐκεῖνα ὁποῦ εἶναι μέσα εἰς αὐτήν, ὅτι καιρὸς δὲν θέλει εἶναι πλέον.

7 Ἀλλὰ εἰς τὰς ἡμέρας τῆς φωνῆς τοῦ ἑβδόμου ἀγγέλου, ὅταν μέλλῃ νὰ σημάνῃ, θέλει τελειωθῇ τὸ μυστήριον τοῦ Θεοῦ, καθὼς εὐαγγέλισεν τοὺς δούλους τοὺς προφήτας.

8 Καὶ ἡ φωνὴ ὁποῦ ἄκουσα ἀπὸ τὸν οὐρανόν, πάλιν μὲ ἐλάλει καὶ ἔλεγε, σύρε ἔπαρε τὸ βιβλιδάριον ὁποῦ εἶν ἀνοικτὸν εἰς τὸ χέρι τοῦ ἀγγέλου ὁ ὁποῖος στέκεται ἀπάνω εἰς τὴν θάλασσαν καὶ εἰς τὴν στεριά.

9 Καὶ ἐπῆγα εἰς τὸν ἄγγελον λέγοντάς του, δόσε μου τὸ βιβλιδάριον, καὶ λέγει μου, ἔπαρε καὶ κατάφαγέτο, καὶ θέλει πικρέσει τὴν κοιλίαν σου, ἀλλὰ εἰς τὸ στόμα σου θέλει εἶναι γλυκὺ ὡσὰν μέλι.

10 Καὶ ἐπῆρα τὸ βιβλιδάριον ἀπὸ τὸ χέρι τοῦ ἀγγέλου, καὶ τὸ κατάφαγα· καὶ ἦτον εἰς τὸ στόμα μου γλυκὺ ὡσὰν μέλι, ἀμὴ ὅταν τὸ ἔφαγα, ἐπικράνθη ἡ κοιλία μου.

11 Καὶ λέγει μου, πρέπει νὰ προφητεύσῃς ἐσὺ πάλιν εἰς πολλοὺς λαοὺς, καὶ εἰς πολλὰ ἔθνη, καὶ εἰς πολλοὺς γλώσσαις, καὶ εἰς πολλοὺς βασιλεῖς.

Κεφ. ιά. 11.

ΚΑΙ μὲ ἐδόθη ἕνα καλάμι ὡσὰν ῥάβδι, καὶ ὁ ἄγγελος ἔστεκε λέγοντας, σήκω, καὶ μέτησε τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ, καὶ τὸ θυσιαστήριον, καὶ ἐκείνους ὁποῦ προσκυνοῦσι μέσα εἰς αὐτόν.

2 Καὶ τὴν αὐλὴν ὁποῦ εἶναι ἔξω τὸν τὸ ἐξώτερον μέρος τοῦ ναοῦ, βγάλε τὴν ἔξω, καὶ μὴν τὴν μετρήσῃς, ὅτι ἐδόθη εἰς τὰ ἔθνη· καὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν θέλουν πατήσει, σαρανταδύο μῆνας.

3 Καὶ θέλω δώσει τοὺς δύο μαρτυρούσαις, (νὰ προφητεύσῃ) καὶ θέλουν προφητεύσει χιλίας διακοσίας ἑξήκοντα ἡμέρας, ἐνδυμασμένοι σάκκους.

4 Οὗτοι εἶναι αἱ δύο ἐλαῖαι, καὶ δύο λυχνίαις ὁποῦ στέκονται ὁμπροστὰ εἰς τὸν Κύριον τῆς γῆς.

5 Καὶ ἂν θέλῃ κάνῃς τὰ τοῦ βλάψῃ, θεῖον φωτιὰ ἀπὸ τὸ στόμα τους, καὶ καταπίνει τοὺς ἐχθρούς τους· καὶ ἂν θέλῃ κάνῃς νὰ τοὺς ἀδικήσῃς, ἔτζι πρέπει χρεία καὶ αὐτὸς νὰ φονευθῇ.

6 Οὗτοι

2 ἐκράξεν· ἢ
ἐκράξεν
βιβλιαράριον.

4 ἤμελλον νὰ γράφω

7 νὰ σαλπίσῃ

8 βιβλιαράριον.

6 Ἐκεῖνοι ἔχουσιν ἐξουσίαν τὰ κλείσουσι τὸν οὐρανόν, διὰ τὰ μὴ βρέχῃ βροχὴ εἰς τὰς ἡμέρας τῆς προφητείας τῶν, καὶ ἔχουσιν ἐξουσίαν εἰς τὰ ὕδατα, τὰ τὰ μεταβάλλουσιν εἰς αἷμα, καὶ τὰ κτυπήσουν τὴν γῆν μὲ πᾶσαν λοιμὸν πληγὴν, ὅσας φορᾶς θέλουσιν.

7 Καὶ ὅταν τελειώσουσι τὴν μαρτυρίαν αὐτῶν, τὸ θηρίον ὁποῦ ἀναβαίνει ἀπὸ τὴν ἄβυσσον θέλει κάμῃ πόλεμον μετ' αὐτῶν, καὶ θέλει τοὺς νικήσει, καὶ θέλει τοὺς φονεύσει.

8 Καὶ τὰ κορμία των θέλουσι κεῖσθαι εἰς τὸ πλάτωμα τῆς πόλεως τῆς μεγάλης, ἡ ὁποῖα κοινῶς πνευματικῶς Σόδομα καὶ Αἴγυπτος, ἐκεῖ ὁποῦ καὶ ὁ Κύριός μας ἐσταυρώθη.

9 Καὶ (ἄνθρωποι) ἀπὸ τοὺς λαοὺς καὶ ἀπὸ τὰς φυλὰς, καὶ ἀπὸ τὰς γλώσσας, καὶ ἀπὸ τὰ ἔθνη θέλουσιν ἰδεῖ τὰ κορμία αὐτῶν τρεῖς καὶ ἥμισυ ἡμέρας, καὶ τὰ κορμία των δὲν θέλουσι ἀφήσει νὰ βάλθῶσιν εἰς τὰ μνήματα.

10 Καὶ ἐκεῖνοι ὁποῦ κατοικοῦσιν ἀπάνω εἰς τὴν γῆν θέλουσι χαρῇ, ἀπάνω εἰς αὐτὰ, καὶ θέλουσι δοξασθῇ, καὶ θέλουσι πέμψει καὶ δῶρα ἕνας εἰς τὸν ἄλλον, ὅτι αὐτοὶ οἱ δύο προφῆται ἐβασανίσθησαν ἐκεῖνοι ὁποῦ ἐκατοικοῦσαν ἀπάνω εἰς τὴν γῆν.

11 Καὶ ὕστερον ἀπὸ τὰς τρεῖς ἥμισυ ἡμέρας, πνεῦμα ζωῆς ἀπὸ τὸν Θεὸν ἐμπῆκεν εἰς αὐτοὺς, καὶ ἐσταθῆκαν ἀπάνω εἰς τὰ πόδια των, καὶ μεγάλος φόβος ἔπεσεν εἰς ἐκείνους ὁποῦ τοὺς ἐθώρουν.

12 Καὶ ἀκούσαν φωνὴν μεγάλην ἀπὸ τὸν οὐρανὸν, ὁποῦ τοὺς ἔλεγεν, ἀνεβῆτε ἐδῶ, καὶ ἀνέβηκαν εἰς τὸν οὐρανὸν μὲ τὴν νεφέλην, καὶ ἐδόξασαν οἱ ἐχθροί των.

13 Καὶ εἰς ἐκείνην τὴν ὥραν ἐγίνετο μεγάλος σεισμὸς, καὶ ἔπεσε τὸ δέκατον τῆς πόλεως, καὶ ἐσκοτώθηκαν εἰς τὸν σεισμὸν ἑπτὰ χιλιάδες ὀνόματα ἀνθρώπων, καὶ οἱ λοιποὶ ἐφοβήθηκαν, καὶ ἐδόξασαν τὸν Θεὸν τοῦ οὐρανοῦ.

14 Τὸ δεύτερον ἐπέρασεν, καὶ τὰ τὸ τρίτον ἔρχεται γρήγορα.

15 Καὶ ὁ ἕβδομος ἄγγελος ἐλάλησε τὴν σάλπιγγα, καὶ ἐγίνοντο φωναὶ μεγάλαις εἰς τὸν οὐρανὸν, ὁποῦ ἔλεγαν, ἐγίνεν οἱ βασιλείαις τοῦ κόσμου, τοῦ Κυρίου μας, καὶ τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ, καὶ θέλει βασιλεύσει εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

16 Καὶ οἱ εἴκοσι τέσσαρες πρεσβύτεροι ὁποῦ κάθενται ὁμοφρονοῦν εἰς τὸν Θεὸν εἰς τὸν θρόνους των, ἔπεσαν κατὰ πρόσωπον καὶ ἐπροσκυνήσαν τὸν Θεόν.

17 Λέγοντες, σὲ ὁμολογοῦμεν, Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ ὁποῦ εἶσαι καὶ ἦσαν καὶ ἔρχεσαι, ὅτι ἐπῆρες τὴν δυνάμιν σου τὴν μεγάλην, καὶ ἐβασίλευσες.

18 Καὶ τὰ ἔθνη ὠργίσθηκαν, καὶ ἦλθεν ἡ ὀργή σου καὶ ὁ καιρὸς τῶν νεκρῶν νὰ κριθῶσι, καὶ νὰ δώσῃς τὸν μισθὸν εἰς τοὺς δούλους σου τοὺς προφήτας, καὶ τοὺς ἁγίους καὶ ἐκείνους ὁποῦ φοβοῦνται τὸ ὄνομά σου, εἰς τοὺς μικροὺς καὶ τοὺς μεγάλους, καὶ νὰ χαλάσῃς ἐκείνους ὁποῦ χαλοῦν τὴν γῆν.

19 Καὶ

6 12 ἐδῶ ἔλαν

μεταβάλλουν

7 αὐτῶν · αὐτῶν.

14 γρήγορα

15 ἐσάλπισε · ἡ.

18

νὰ ἀφανίσῃς, ἀφανίζῃς.

9 ἐβλήθη
ἀνάθεμα εἰς.

3 δράκων.

10 Καὶ ἀνοίχθη ὁ ναὸς τοῦ
Θεοῦ εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ ἐφάνη
ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης αὐτοῦ εἰς τὸν
ναόν· καὶ ἐγένετο ἀστραπαὶ, καὶ φωναὶ καὶ βρονταὶ καὶ
σεισμὸς καὶ χάλαζα μεγάλη.

Κεφ. ιβ'. 12.

ΚΑΙ σημεῖον μέγα ὤφθη
εἰς τὸν οὐρανὸν, γυ-
νὴ περιβεβλημένη τὸν ἥλιον, καὶ
ἡ σελήνη ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῆς, καὶ ἐπὶ τῆς
κεφαλῆς αὐτῆς στέφανος ἀστέρων δώδεκα·
2 καὶ ἔχουσα ἐν γαστρὶ ἔκραζε, καὶ βασανιζομένη τοῦ
τεκεῖν.
3 καὶ ὤφθη ἄλλο σημεῖον εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ ἰδοὺ δράκων
μέγας πυρρὸς, ἔχων κεφαλὰς ἑπτὰ, καὶ κέρατα δέκα, καὶ ἐπὶ τὰς
κεφαλὰς αὐτοῦ διαδήματα ἑπτά.
4 καὶ ἡ οὐρὰ αὐτοῦ σύρει τὸ τρίτον τῶν ἀστέρων τοῦ οὐρανοῦ καὶ
ἔβαλεν αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν, καὶ ὁ δράκων ἕστηκεν ἐνώπιον τῆς
γυναικὸς τῆς μελλούσης τεκεῖν, ἵνα ὅταν τέκῃ τὸ τέκνον αὐτῆς
καταφάγῃ.
5 καὶ ἔτεκεν υἱὸν ἄρσενα, ὃς μέλλει ποιμαίνειν πάντα τὰ ἔθνη
ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ· καὶ ἡρπάσθη τὸ τέκνον αὐτῆς πρὸς τὸν Θεὸν καὶ πρὸς τὸν
θρόνον αὐτοῦ.
6 καὶ ἡ γυνὴ ἔφυγεν εἰς τὴν ἔρημον, ὅπου ἔχει τόπον ἡτοιμασμένον ἀπὸ τοῦ
Θεοῦ, ἵνα ἐκεῖ τρέφωσιν αὐτὴν ἡμέρας χιλίας διακοσίας ἑξήκοντα.
7 καὶ ἐγένετο πόλεμος εἰς τὸν οὐρανὸν· ὁ Μιχαὴλ καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ ἐπολέμησαν μετὰ τοῦ
δράκοντος, καὶ ὁ δράκων ἐπολέμησε καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ,
8 καὶ οὐκ ἰσχύσαν, οὐδὲ τόπος εὑρέθη αὐτῶν ἔτι ἐν τῷ οὐρανῷ.
9 καὶ ἐβλήθη ὁ δράκων ὁ μέγας, ὁ ὄφις ὁ παλαιὸς, ὁ καλούμενος διάβολος καὶ ὁ
Σατανᾶς, ὁ πλανῶν τὴν οἰκουμένην ὅλην, ἐβλήθη εἰς τὴν γῆν,
καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ ἐβλήθησαν.
10 καὶ ἤκουσα φωνὴν μεγάλην ἐν τῷ οὐρανῷ λεγούσαν· νῦν ἐγένετο ἡ σωτηρία καὶ
ἡ δύναμις καὶ ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ ἡ ἐξουσία τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ, ὅτι ἐβλήθη ὁ κατήγορος τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν,
ὁ κατηγορῶν αὐτοὺς ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἡμέρας καὶ νύκτα.
11 καὶ αὐτοὶ ἐνίκησαν διὰ τὸ αἷμα τοῦ ἀρνίου, καὶ διὰ τὸν λόγον τῆς μαρτυρίας αὐτῶν· καὶ οὐκ ἠγάπησαν τὴν ψυχὴν αὐτῶν ἄχρι θανάτου.
12 διὰ τοῦτο εὐφραίνεσθε οἱ οὐρανοὶ, καὶ οἱ ἐν αὐτοῖς κατοικοῦντες· οὐαὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν· ὅτι κατέβη ὁ διάβολος πρὸς ὑμᾶς ἔχων θυμὸν μέγαν, εἰδὼς ὅτι ὀλίγον καιρὸν ἔχει.
13 καὶ ὅτε εἶδεν ὁ δράκων ὅτι ἐβλήθη εἰς τὴν γῆν, ἐδίωξε τὴν γυναῖκα, ἣ ἔτεκε τὸν ἄρσενα.
14 καὶ ἐδόθησαν τῇ γυναικὶ δύο πτέρυγες τοῦ ἀετοῦ τοῦ μεγάλου, ἵνα πετᾷ εἰς τὸν τόπον αὐτῆς τὸν ἔρημον, ὅπου τρέφεται καιρὸν καὶ καιροὺς καὶ ἥμισυ καιροῦ,

ρῶν, ἔξω ἀπὸ τοῦ προσώπου τοῦ ὄφεως,

15 Καὶ ὁ ὄφις ἐπίσω τοῦ γυναικὸς ἔβαλεν ὕδωρ ἀπὸ τοῦ στόματος αὐτοῦ ὡσὰν ποτάμι, διὰ νὰ κάμῃ νὰ τὸν πάρῃ τὸ ποτάμι.

16 Ἀμὴν ἡ γῆ ἐβοήθησε τὴν γυναῖκας, καὶ ἄνοιξεν ἡ γῆ τὸ στόμαθος, καὶ ἐκατάπιε τὸ ποτάμον, τὸ ὁποῖον ἔβαλεν ὁ δράκων ἀπὸ τὸ στόμαθε.

17 Καὶ ὀργίσθη ὁ δράκων εἰς τὴν γυναῖκα, καὶ ἐπῆγε νὰ κάμῃ πόλεμον μὲ τὰ λοιπάτης σπέρματα, ὁποῦ φυλάττεν τὰ ἐντολαῖς τοῦ Θεοῦ, καὶ ὁποῦ εἶχεν τὴν μαρτυρίαν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

18 Καὶ ἐγὼ ἐστάθηκα εἰς τὸ ἄμμον τῆς θαλάσσης.

Κεφ. ιγ'. 13.

ΚΑΙ' ἴδα ὁποῦ ἀνέβαινεν ἀπὸ τὴ θάλασσαν ἕνα θηρίον, καὶ εἶχεν ἑπτὰ κεφαλὰς, καὶ κέρατα δέκα, καὶ ἀπάνω εἰς τὰ κεφαλάτα δέκα στεφάνια, καὶ ἀπάνω εἰς τὰ κεφάλατα ὄνομα βλασφημίας.

2 Καὶ τὸ θηρίον ὁποῦ εἶδα, ἦτον ὅμοιον παρδάλει, καὶ τὰ ποδάρατα ὡσὰν τοῦ ἀρκοῦδας, καὶ τὸ στόματα ὡσὰν τὸ στόμα τοῦ λεοντάρι· καὶ τοῦ ἔδωκεν ὁ δράκων τὴν δυνάμιν τα, καὶ τὸν θρόνον τα, καὶ ἐξουσίαν μεγάλην.

3 Καὶ ἴδα μίαν ἀπὸ τὰ κεφαλάτα ὁποῦ ἦτον κτυπημένη ἕως θανάτου· ἀμὴν ἡ πληγὴ τοῦ θανάτου ἐθεραπεύθη, καὶ ἡ γῆ ὅλη ἐθαύμασε πισώπισα ὀπίσω τοῦ θηρίου.

4 Καὶ ἐπροσκύνησαν τὸν δράκοντα ὁ ὁποῖος ἔδωκεν ἐξουσίαν εἰς τὸ θηρίον· καὶ ἐπροσκύνησαν τὸ θηρίον, λέγοντες, τίς εἶναι ὅμοιος μὲ τὸ θηρίον; τίς ἠμπορεῖ νὰ πολεμήσῃ μετ' αὐτό;

5 Καὶ τοῦ ἐδόθη στόμα ὁποῦ ἐλάλει μεγάλα καὶ βλασφημίας, καὶ τοῦ ἐδόθη ἐξουσία νὰ κάμῃ μήνας τεσσαράκοντα δύο.

6 Καὶ ἄνοιξε τὸ στόματα διὰ βλασφημίαν εἰς τὸν Θεόν, νὰ βλασφημήσῃ τὸ ὄνομάτα· καὶ τὴν σκηνὴν τα, καὶ ἐκείνους ὁποῦ κατοικοῦσιν εἰς τὸν οὐρανόν.

7 Καὶ τοῦ ἐδόθη νὰ κάμῃ πόλεμον μαζὶ μὲ τοὺς ἁγίους, καὶ νὰ τοὺς νικήσῃ· καὶ τοῦ ἐδόθη ἐξουσία εἰς κάθε γένος καὶ εἰς γλῶσσαν καὶ ἔθνος.

8 Καὶ θέλουσι τὸν προσκυνήσει ὅλοι ἐκεῖνοι ὁποῦ κατοικοῦσιν ἀπάνω εἰς τὴν γῆν, τοῦ ὁποίου τὰ ὀνόματα δὲν εἶναι γεγραμμένα εἰς τὸ βιβλίον τῆς ζωῆς τοῦ ἀρνίου τοῦ σφαγμένου ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τοῦ κόσμου.

9 Ἐὰν ἔχῃ κανεὶς αὐτὶ, ἂς ἀκούσῃ.

10 Ἐὰν κανείνας φέρῃ (τοὺς ἀνθρώπους εἰς) αἰχμαλωσίαν, εἰς αἰχμαλωσίαν ὑπάγει καὶ αὐτός· ἐὰν κανείνας σκοτώσῃ μὲ σπαθὶ, κάμνει χρεία καὶ αὐτὸς νὰ σκοτωθῇ μὲ σπαθί. Ἐδῶ εἶναι ἡ ὑπομονὴ καὶ ἡ πίστις τῶν ἁγίων.

11 Καὶ ἴδα ἄλλο θηρίον ὁποῦ ἀνέβαινεν ἀπὸ τὴν γῆν, καὶ εἶχε κέρατα δύο ὅμοια ἀρνίου, καὶ ἐλάλει ὡσὰν δράκων.

12 Καὶ κάμνει ὅλην τὴν ἐξουσίαν τοῦ πρώτου θηρίου ὁμοῦ τοῦτο, καὶ κάμνει τὴν γῆν καὶ ἐκείνους ὁποῦ κατοικοῦσιν εἰς αὐ-

μαχαιρᾶν ἀπόλ.

ἰδ θὴν μυνᾶτα. 6

σκηνὴν

7 ἀνθέμα.

1 ἴδαν

3 ἀποθανάτου.

ιδ

προσκυνήσι

4

πρόιμον ἀφίκρωμα

6 ἴδε
ἀπίλα fine ν

αὐτοῦ, διὰ νὰ προσκυνήσουσι τὸ θηρίον τὸ πρῶτον, τῦ ὁποίου ἐθεραπεύθη ἡ πληγὴ τῦ θανάτου.

13 Καὶ κάμνει σημεῖα μεγάλα, εἰς τόσον ὁπῦ κάμνει καὶ φωτιὰ νὰ κατέβῃ ἀπὸ τὸ οὐρανὸν εἰς τὴν γῆν, ὁμπροστὰ εἰς τοὺς ἀνθρώπους.

14 Καὶ πλανᾷ ἐκείνους ὁπῦ κατοικοῦσιν ἀπάνω εἰς τὴν γῆν, διὰ τὰ σημεῖα τὰ ὁποῖα τῦ ἐδόθη νὰ κάμνῃ ὁμπροστὰ εἰς τὸ θηρίον· λέγοντας εἰς ἐκείνους ὁπῦ κατοικοῦσιν ἀπάνω εἰς τὴν γῆν, νὰ κάμουσιν εἰκόνα τῦ θηρίου, τὸ ὁποῖον ἔχει τὴν πληγὴν τῦ σπαθίου καὶ ἔζησε.

15 Καὶ τῦ ἐδόθη νὰ δώσῃ πνεῦμα εἰς τὴν εἰκόνα τῦ θηρίου, εἰς τόσον ὁπῦ νὰ διοικήσῃ ἡ εἰκὼν τῦ θηρίου, καὶ νὰ κάμῃ, ὅσοι δὲν ἠθέλασι προσκυνήσει τὴν εἰκόνα τῦ θηρίου, νὰ σκοτωθοῦσι.

16 Καὶ κάμνει ὅλους, τοὺς μικροὺς, καὶ τοὺς μεγάλους, καὶ τοὺς πλουσίους, καὶ τοὺς πτωχοὺς, καὶ τοὺς ἐλευθέρους, καὶ τοὺς δούλους, διὰ νὰ τοὺς δώσῃ χάραγμα εἰς τὸ χέρι τῦ δεξιοῦ, ἢ εἰς τὸ μέτωπόν τους.

17 Καὶ καείνους νὰ μὴν δύνηται νὰ ἀγοράσῃ ἢ νὰ πωλήσῃ, παρὰ ἐκείνου ὁπῦ ἔχει τὸ χάραγμα, ἢ τὸ ὄνομα τῦ θηρίου, ἢ τὸ ἀριθμὸν τῦ ὀνόματός του.

18 Ἐδῶ εἶναι ἡ σοφία ὁποῖος ἔχει νοῦν, ἂς λογαριάσῃ τὸ ἀριθμὸν τῦ θηρίου, διατὶ ἀριθμὸς ἀνθρώπου εἶναι· καὶ ὁ ἀριθμός του εἶναι χξς. (666.)

Κεφ. ιδ'. 14.

ΚΑΙ ἴδε, καὶ τὸ ἀρνίον ὁπῦ ἐστέκετον ἀπάνω εἰς τὸ ὄρος τὸ Σιὼν, καὶ μαζὶ μετ' αὐτὸ ἦταν ἑκατὸν σαρανταπέντε χιλιάδες, ὁπῦ εἶχαν τὸ ὄνομα τῦ πατρός τους γεγραμμένον εἰς τὰ μέτωπά τους.

2 Καὶ ἤκουσα φωνὴν ἀπὸ τὸ οὐρανὸν, ὡσὰν φωνὴν πολλῶν νερῶν, καὶ ὡσὰν φωνὴν μεγάλης βροντῆς· Καὶ ἤκουσα φωνὴν κιθαρῳδῶν, ὁπῦ ἐκιθάριζον μὲ τὸ κιθάρι τους.

3 Καὶ ἔψαλλαν ὡσὰν ὡδὴν καινούργιαν ὁμπροστὰ εἰς τὸ θρόνον καὶ ὁμπροστὰ εἰς τὰ τέσσερα ζῶα, καὶ εἰς τοὺς πρεσβυτέρους. Καὶ κανένας δὲν ἠδυνήθη νὰ μάθῃ τὴν ὡδὴν, παρὰ οἱ ἑκατὸν τεσσαρανταπέντε χιλιάδες, οἱ ἀγορασμένοι ἀπὸ τὴν γῆν.

4 Ἐοῦτοι εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι μὲ γυναῖκας δὲν ἐμολυνθῆσαν, διατὶ εἶναι παρθένοι· ἐοῦτοι εἶναι ἐκεῖνοι ὁπῦ ἀκολουθοῦσι τὸ ἀρνίον, ὅπου καὶ ἂν ὑπάγῃ. ἐοῦτοι ἀγοράσθηκαν ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους ~~πρωτοφύτοι~~ (πρωμκὰν) εἰς τὸν Θεὸν καὶ εἰς τὸ ἀρνίον·

5 Καὶ εἰς τὸ στόμα τους δὲν εὑρέθη δόλος· διατὶ εἶναι ἀκαταμόμπτοι ὁμπροστὰ εἰς τὸν θρόνον τῦ Θεοῦ.

6 Καὶ ἴδε ἄλλον ἄγγελον ὁπῦ ἵπτου εἰς τὸ μεσουράνημα, καὶ ἐκράτει εὐαγγέλιον αἰώνιον, νὰ εὐαγγελίσῃ ἐκείνους ὁπῦ κατοικοῦσιν ἀπάνω εἰς τὴν γῆν, καὶ κάθε ἔθνος, καὶ φυλὴν, καὶ γλῶσσαν, καὶ λαόν.

7 Καὶ ἔλεγε μὲ φωνὴν μεγάλην,

γάλῳ, φοβήθητε τὸν Θεὸν, καὶ δόξαν αὐτῷ, ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα τῆς κρίσεώς σου· καὶ προσκυνήσατε τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ γῆν, καὶ θάλασσαν, καὶ πηγὰς ὑδάτων.

8 Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἀκολουθήσας, λέγων, ἔπεσε, ἔπεσε Βαβυλὼν ἡ πόλις ἡ μεγάλη, ὅτι ἐκ τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τῆς πορνείας αὐτῆς πεπότικεν πάντα τὰ ἔθνη.

9 Καὶ τρίτος ἄγγελος ἀκολουθήσας αὐτοῖς, λέγων μεγάλῃ φωνῇ· εἴ τις προσκυνεῖ τὸν θηρίον καὶ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ, καὶ λαμβάνει χάραγμα ἐπὶ τοῦ μετώπου αὐτοῦ, ἢ ἐπὶ τῆς χειρὸς αὐτοῦ,

10 καὶ αὐτὸς πίεται ἐκ τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τοῦ Θεοῦ, τοῦ κεκερασμένου ἀκράτου εἰς τὸν κρατῆρα τῆς ὀργῆς αὐτοῦ· καὶ βασανισθήσεται ἐν πυρὶ καὶ θείῳ ἐνώπιον ἀγγέλων ἁγίων, καὶ ἐνώπιον τοῦ ἀρνίου.

11 καὶ ὁ καπνὸς τῶν βασανισμῶν αὐτῶν εἰς αἰῶνας αἰώνων· καὶ οὐκ ἔχουσιν ἀνάπαυσιν ἡμέρας καὶ νυκτὸς οἱ προσκυνοῦντες τὸν θηρίον καὶ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ, καὶ εἴ τις λαμβάνει τὸ χάραγμα τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ.

12 Ὧδε ἡ ὑπομονὴ τῶν ἁγίων· ὧδε οἱ τηροῦντες τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν πίστιν τοῦ Ἰησοῦ.

13 Καὶ ἤκουσα φωνῆς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λεγούσης μοι, γράψον, μακάριοι οἱ νεκροὶ οἱ ἐν Κυρίῳ ἀπαρτι· ναὶ, λέγει τὸ πνεῦμα, ἵνα ἀναπαήσονται ἐκ τῶν κόπων αὐτῶν· καὶ τὰ ἔργα αὐτῶν ἀκολουθεῖ μετ' αὐτῶν.

14 Καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ νεφέλη λευκὴ, καὶ ἐπὶ τὴν νεφέλην καθήμενος ὅμοιος υἱὸς ἀνθρώπου, ἔχων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ στέφανον χρυσοῦν, καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ δρέπανον ὀξύ.

15 Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ναοῦ, κράζων μεγάλῃ φωνῇ πρὸς τὸν καθήμενον ἐπὶ τῆς νεφέλης· πέμψον τὸ δρέπανόν σου καὶ θέρισον, ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα τοῦ θερίσαι, ὅτι ἐξηράνθη ὁ θερισμὸς τῆς γῆς.

16 Καὶ ἔβαλεν ὁ καθήμενος ἐπὶ τὴν νεφέλην τὴν δρέπανον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἐθερίσθη ἡ γῆ.

17 Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ναοῦ τοῦ ἐν τῷ οὐρανῷ, ἔχων καὶ αὐτὸς δρέπανον ὀξύ.

18 Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ θυσιαστηρίου, ὁ ἔχων ἐξουσίαν ἐπὶ τοῦ πυρὸς, καὶ ἐφώνησε μεγάλῃ φωνῇ πρὸς τὸν ἔχοντα τὸ δρέπανον τὸ ὀξύ, λέγων· πέμψον τὸ δρέπανόν σου τὸ ὀξὺ, καὶ τρύγησον τοὺς βότρυας τῆς ἀμπέλου τῆς γῆς· ὅτι ἠκμάσαν αἱ σταφυλαὶ αὐτῆς.

19 Καὶ ἔβαλεν ὁ ἄγγελος τὸν θυμὸν αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐτρύγησε τὴν ἄμπελον τῆς γῆς, καὶ ἔβαλεν εἰς τὴν ληνὸν τοῦ θυμοῦ τοῦ μεγάλου τοῦ Θεοῦ.

20 Καὶ ἐπατήθη ἡ πατνὴ

14 σύνναφον.

σύνναφον.

13 μακάριοι. semper ratione tuor in ecclesiastico usu.

1 ἀγγελα.

3 ἀγγελοις.

2 τὴν Κωνσταντ

ἡσεκίας.

τῶν ἔξω ἀπὸ τῆς πόλεως, καὶ ἐξῆλθεν αἷμα ἀπὸ τοῦ πατητοῦ ἕως τῶν χαλινῶν τῶν ἵππων ἀπὸ σταδίων χιλίων ἑξακοσίων σταδίων.

Κεφ. ιε'. 15.

ΚΑΙ ἴδον ἄλλο σημεῖον ἐν τῷ οὐρανῷ μέγα καὶ θαυμαστὸν, ἄγγελοι ἑπτὰ ἔχοντες πληγὰς ἑπτὰ τὰς ἐσχάτας, ὅτι ἐν αὐταῖς ἐτελέσθη ὁ θυμὸς τοῦ Θεοῦ.

2 Καὶ εἶδον ὡσεὶ θάλασσαν ὑαλίνην μεμιγμένην πυρὶ, καὶ τοὺς νικῶντας ἐκ τοῦ θηρίου καὶ ἐκ τῆς εἰκόνος αὐτοῦ καὶ τοῦ χαράγματος αὐτοῦ, καὶ ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ, ἑστῶτας ἐπὶ τὴν θάλασσαν τὴν ὑαλίνην, καὶ ἔχοντας κιθάρας τοῦ Θεοῦ.

3 Καὶ ᾄδουσι τὴν ᾠδὴν τοῦ Μωυσέως τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν ᾠδὴν τοῦ ἀρνίου, λέγοντες, μεγάλα καὶ θαυμαστὰ τὰ ἔργα σου, Κύριε ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ· δίκαιαι καὶ ἀληθιναὶ αἱ ὁδοί σου, ὁ βασιλεὺς τῶν ἁγίων.

4 Τίς οὐ μὴ σὲ φοβηθῇ, Κύριε, καὶ δοξάσει τὸ ὄνομά σου, ὅτι σὺ μόνος εἶ ὅσιος· ὅτι πάντα τὰ ἔθνη ἥξουσιν καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου, ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐφανερώθησαν.

5 Καὶ μετὰ ταῦτα εἶδον καὶ ἠνοίχθη ὁ ναὸς τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, ἐν τῷ οὐρανῷ.

6 Καὶ οἱ ἑπτὰ ἄγγελοι οἱ ἔχοντες τὰς ἑπτὰ πληγὰς ἐξῆλθον ἀπὸ τοῦ ναοῦ, ἐνδεδυμένοι λίνον καθαρὸν καὶ λαμπρὸν, καὶ περιεζωσμένοι περὶ τὰ στήθη ζωνάρια χρυσᾶ.

7 Καὶ ἕν ἀπὸ τῶν τεσσάρων ζῴων, ἔδωκε τοῖς ἑπτὰ ἀγγέλοις ἑπτὰ φιάλας χρυσᾶς, γεμούσας ἐκ τοῦ θυμοῦ τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

8 Καὶ ἐγεμίσθη ὁ ναὸς καπνοῦ ἐκ τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐκ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. Καὶ οὐδεὶς ἐδύνατο εἰσελθεῖν εἰς τὸν ναὸν, ἕως ἀν τελεσθῶσιν αἱ ἑπτὰ πληγαὶ τῶν ἑπτὰ ἀγγέλων.

Κεφ. ιϛ'. 16.

ΚΑΙ ἄκουσα φωνῆς μεγάλης ἐκ τοῦ ναοῦ, λεγούσης εἰς τοὺς ἑπτὰ ἀγγέλους, ὑπάγετε χύσατε τὰς φιάλας τοῦ θυμοῦ τοῦ Θεοῦ εἰς τὴν γῆν.

2 Καὶ ἐξῆλθον ὁ πρῶτος, καὶ ἔχυσε τὴν φιάλην αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐγένετο πονηρὰ καὶ πονηρὰ εἰς τοὺς ἀνθρώπους, οἵτινες εἶχον τὸ χάραγμα τοῦ θηρίου· καὶ εἰς οὓς προσεκύνουν τὴν εἰκόνα αὐτοῦ.

3 Καὶ ὁ δεύτερος ἄγγελος ἔχυσε τὴν φιάλην αὐτοῦ εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἐγένετο αἷμα ὡσεὶ νεκροῦ, καὶ πᾶσα ψυχὴ ζῶσα ἀπέθανε τὰ ἐν τῇ θαλάσσῃ.

4 Καὶ ὁ τρίτος ἄγγελος ἔχυσε τὴν φιάλην αὐτοῦ εἰς τοὺς ποταμοὺς καὶ εἰς τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων, καὶ ἐγένετο αἷμα.

5 Καὶ ἄκουσα τοῦ ἀγγέλου τοῦ ὑδάτων λέγοντος, δίκαιος εἶ σὺ, Κύριε, ὁ ὢν καὶ ὁ ἦν, καὶ ὁ ὅσιος, ὅτι ταῦτα ἔκρινας.

6 Ὅτι αἷμα ἁγίων καὶ προφητῶν ἐξέχεαν, καὶ αἷμα αὐτοῖς ἔδωκας εἰς πεῖν· ἄξιοι εἰσί.

7 Καὶ ἄκουσα ἕνὸς ἀπὸ τὸ
δυσασήμερον ὅπῦ ἔλεγε· ναὶ
Κύριε ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ·
ἀληθινοὶ καὶ δίκαιοι εἶναι αἱ
κρίσεσυ.

8 Καὶ ὁ πέταρτος ἄγγε-
λος ἔχυσε τὸν ἀμκλεῦτε εἰς
τὸ ἥλιον, καὶ τῦ ἐδόθη νὰ καυ-
ματίσῃ τοὺ ἀνθρώπυς μὲ φωτίαν

9 Καὶ ἐκαυματίσθησαν οἱ
ἄνθρωποι καῦμα μέγα, καὶ ἐ-
βλασφήμησαν τὸ ὄνομα τῦ
Θεῦ, ὅπῦ ἔχει ἐξουσίαν εἰς
τὰ πληγαῖς ἐτεῦταις, καὶ δὲν
ἐμετανόησαν νὰ τῦ δώσυν δόξαν.

10 Καὶ ὁ πέμπτος ἄγγε-
λος ἔχυσε τὸν ἀμκλεῦτε εἰς
τὸ θρόνον τῦ θηρίυ, καὶ ἔγινεν
ἡ βασιλείαν μαυρισμένη, καὶ
ἐμασῶσαν τὰ γλῶσσαις τυς ἀπὸ τὰ πόνυς.

11 Καὶ ἐβλασφήμησαν τὰ
Θεὸν τῦ οὐρανῦ ἀπὸ τὰ πόνυς
τυς, καὶ ἀπὸ τὰ πληγαῖς τυς,
καὶ δὲν ἐμετανόησαν ἀπὸ τὰ
ἔργαῦς.

12 Καὶ ὁ ἕκτος ἄγγελος
ἔχυσε τὰ ἀμκλεῦτε εἰς τὰ πο-
ταμὸν τὰ μεγάλον τὰ Εὐφρά-
τυν, καὶ ἐξεράνθη τὸ νερόν τυ,
διὰ νὰ ἑτοιμασθῇ ἡ σράτα τῦ
βασιλέων ὅπῦ εἶναι ἀπὸ τὴν
ἀνατολὴν τῦ ἡλίυ.

13 Καὶ εἶδα ἀπὸ τὸ στόμα
τῦ δρακόντος, καὶ ἀπὸ τὸ στόμα
τῦ θηρίυ καὶ ἀπὸ τὸ στόμα τῦ
ψευδοπροφήτυ, τρία πνεύ-
ματα ἀκάθαρτα, ὅμοια βα-
τράχυς.

14 Διατὶ εἶναι πνεύματα δαι-
μονικὰ ὅπῦ κάμνυσι σημεῖα
καὶ πηγαίνυσιν εἰς τοὺ βασιλεῖς
τῦ γῆς καὶ ὅλης τῦ οἰκουμένης, νὰ
τοὺ μαζώξυν εἰς τὰ πόλεμον
τῦ μεγάλης ἡμέρας ἐκείνης τῦ
Θεῦ τῦ παντοκράτορος.

15 Νὰ ὅπῦ ἔρχομαι ὡσὰν
κλέπτης. μακάριος ἐκεῖνος
ὅπῦ εἶναι ξυπνητὸς καὶ φυλά-
γῃ τὰ ἐνδύματα, διὰ νὰ μὴν
περιπατῇ γυμνὸς καὶ βλέπῃ-
σι ἐντροπήν τυ.

16 Καὶ τοὺ ἐμάζωξεν εἰς
τὰ τόπον ὁποῦ κάνει τὰ Ἑβρα-
ϊκὰ Ἁρμαγεδών.

17 Καὶ ὁ ἑβδομος ἄγγε-
λος ἔχυσε τὸν ἀμκλεῦτε εἰς
τὰ ἀέρα· καὶ βγῆκε φωνὴ με-
γάλη ἀπὸ τὰ ναὸν τῦ οὐρανῦ,
ἀπὸ τὰ θρόνον, καὶ ἔλεγε, τε-
λειωμένον.

18 Καὶ ἐγίνοσαν φωναὶ καὶ
βροντὰ καὶ ἀστραπαὶ, καὶ σεισ-
μὸς ἔγινε μεγάλος, ὁποῦ δὲν
ἔγινεν ἀφ' ὅ ἐγίνεκαν οἱ ἄν-
θρωποι εἰς τὸν γῆν, τόσος
λογῆς σεισμὸς ἔτζι μεγάλος.

19 Καὶ ἔγινεν ἡ πόλις ἡ με-
γάλη εἰς τρία μερικὰ, καὶ αἱ
πόλεις τῦ ἔθνῶν ἔπεσαν· καὶ
ἡ Βαβυλὼν ἡ μεγάλη ἐθυμίσθη
ὁμπροστὰ εἰς τὰ Θεὸν, νὰ τὰ
δώσῃ τὸ ποτήριον τῦ κρασίυ
τῦ θυμῦ τὰ ὀργῆς.

20 Καὶ κάθε νησὶ ἔφυγε, καὶ
ὄρη δὲν εὑρέθηκαν.

21 Καὶ χάλαζα μεγάλη ὡσὰν
βάρος ταλάντα, ἐκατέβαινεν
ἀπὸ τὰ οὐρανὸν εἰς τοὺ
ἀνθρώπυς· καὶ ἐβλασφήμησαν
οἱ ἄνθρωποι τὰ Θεὸν, ἀπὸ τὰ
πληγὴν τὰ χαλάζης, ὅτι με-
γάλη ἦτον ἡ πληγή τυς καὶ πολ-
λά.

Κεφ. ιζ'. 17.

ΚΑΙ ἦλθεν ἕνας ἀπὸ τοὺ ἑ-
πτὰ ἀγγέλυς, ὁποῦ εἶχαν
τὰ ἑπτὰ ἀμκλαῖς, καὶ ἐλάλησε
μαζί μου, λέγοντάς μου, ἔλα, δί-
λω σοῦ δείξει τὸ κρίμα τὰ πόρ-
νης

15 μακάριος
ὁ ξυπνος
φορέμαλτ.

16 ἐσυμμάζωξεν.

18 καθαρισμένη· ἡ κοσμοσυμμένη.
ἐμασῶσαν.

19 ἐνεθυμήθη

13 ζῶα.

14 συμμαζώξεν.

νης τ̃ μεγάλης, ὅπου κάθηται
ἀπάνω εἰς τὰ πολλὰ νερά.
2 Μαζὶ μὲ τὴν ὁποίαν ἐπόρνευσαν οἱ βασιλεῖς τ̃ γῆς,
καὶ ἐμεθύσθησαν ἀπὸ τὸ κρασὶ τ̃ πορνείας τους, ἐκεῖνοι ὁποῦ κατοικοῦν τὴν γῆν.
3 Καὶ ἐπῆρε καὶ ἔφερέ με τὸ πνεῦμα εἰς τὴν ἔρημον, καὶ εἶδα γυναῖκα ὁποῦ ἐκάθητον ἀπάνω εἰς ἕνα θηρίον κόκκινον τὸ ὁποῖον ἦτον γεμάτον ὀνόματα βλασφημίας, καὶ εἶχε ἑπτὰ κεφαλὰς καὶ δέκα κέρατα.
4 Καὶ ἡ γυναῖκα ὁποῦ ἦτον ἐνδυμμένη τὴν πορφύραν καὶ τὸ κόκκινον, καὶ ὁποῦ ἦτον χρυσωμένη μὲ χρυσάφι καὶ μὲ πέτρας πολύτιμας καὶ μαργαριτάρια, ἐκράτει εἰς τὸ χέρι της χρυσῶ ποτήρι, γεμᾶτον συχαρίσεις, καὶ ἀπαγορίαις τ̃ πορνείας της.
5 Καὶ ἀπάνω εἰς τὸ μέτωπόν της εἶχεν ὄνομα γεγραμμένον, μυστήριον, Βαβυλὼν ἡ μεγάλη ἡ μήτηρ τῶν πορνῶν καὶ τῶν συγχαρίσεων τ̃ γῆς.
6 Καὶ ἴδα τὴν γυναῖκα καὶ ἐμέθυεν ἀπὸ τὸ αἷμα τῶν ἁγίων, καὶ ἀπὸ τὸ αἷμα τῶν μαρτύρων τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἐθαύμασα ὅσον τὴν ἴδα, μεγάλον θαῦμα.
7 Καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος· διατί ἐθαύμασες; ἐγὼ θέλω σοῦ εἰπεῖ τὸ μυστήριον τ̃ γυναικὸς καὶ τοῦ θηρίου ὁποῦ τὴν συνοδεύει, καὶ ἔχει τὰ ἑπτὰ κεφάλια καὶ τὰ δέκα κέρατα.
8 Τὸ θηρίον ὁποῦ εἶδες, ἦτον, καὶ δὲν εἶναι, καὶ μέλλει νὰ ἀνέβῃ ἀπὸ τὴν ἄβυσσον, καὶ πηγαίνει εἰς τὴν ἀπώλειαν· καὶ θέλουν θαυμάσει ἐκεῖνοι ὁποῦ κατοικοῦν ἀπάνω εἰς τὴν γῆν, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα δὲν εἶναι γεγραμμένα εἰς τὸ κατάστιχον τ̃ ζωῆς, ἀπὸ καταβολῆς κόσμου, βλέποντες τὸ θηρίον, τὸ ὁποῖον ἦτον καὶ δὲν εἶναι, ἂν καὶ νὰ εἶναι.
9 Ἐδῶ εἶναι ὁ νοῦς ὁποῦ ἔχει σοφίαν· αἱ ἑπτὰ κεφαλαὶ εἶναι ἑπτὰ βουνά, ἐκεῖ ὁποῦ κάθεται ἡ γυναῖκα ἀπάνω εἰς αὐτά.
10 Καὶ εἶναι ἑπτὰ βασιλεῖς· οἱ πέντε ἔπεσαν, καὶ ὁ ἕνας εἶναι· ὁ ἄλλος ἀκόμη δὲν ἦλθε· καὶ ὅταν ἔλθῃ, κάμνει χρεία νὰ μείνῃ αὐτὸς ὀλίγον.
11 Καὶ τὸ θηρίον ὁποῦ ἦτον καὶ δὲν εἶναι, καὶ αὐτὸς εἶναι ὄγδοος, καὶ εἶναι ἀπὸ τοὺς ἑπτὰ, καὶ ὑπάγει εἰς τὴν ἀπώλειαν.
12 Καὶ τὰ δέκα κέρατα ὁποῦ εἶδες, δέκα βασιλεῖς εἶναι οἱ ὁποῖοι ἀκόμη βασιλείαν δὲν ἐπῆραν, ἀλλὰ παίρνουν μαζὶ μὲ τὸ θηρίον ἐξουσίαν μίαν ὥραν.
13 Οὗτοι ἔχουν μίαν γνώμην, καὶ τὴν δύναμιν καὶ τὴν ἐξουσίαν τους, τὴν μεταδίδουν τοῦ θηρίου.
14 Οὗτοι θέλουν πολεμήσει μαζὶ μὲ τὸ ἀρνίον, καὶ τὸ ἀρνίον θέλει τοὺς νικήσει, ὅτι εἶναι ἀφέντης τῶν ἀφεντάδων, καὶ βασιλεὺς τῶν βασιλέων· καὶ ἐκεῖνοι ὁποῦ εἶναι μαζὶ μὲ αὐτὸν, εἶναι κλημένοι καὶ διαλεγμένοι καὶ πιστοί.
15 Καὶ λέγει μου, τὰ νερὰ ὁποῦ εἶδες, ἐκεῖ ὁποῦ κάθεται ἡ πόρνη, εἶναι λαοὶ καὶ ὄχλοι, καὶ ἔθνη, καὶ γλῶσσαις.
16 Καὶ τὰ δέκα κέρατα ὁποῦ εἶδες εἰς τὸ θηρίον, οὗτοι θέλουν μισήσει τὴν πόρνην,

καὶ θέλει τὴν κόμμ ἔρημον καὶ γυμνὴν, καὶ θέλει φάγε τὰ κρέατά σου, καὶ αὐτὴν θέλει τὴν κατακαύσει μέσε εἰς τὴ φωτίαν.

17 Διότι ὁ Θεὸς ἔδωκεν εἰς τὰς καρδίας σου νὰ κάμνετε τὴν γνώμην μὲ γνώμην, καὶ νὰ δώσε τὴν βασιλείαν σου εἰς τὸ θηρίον, ἕως ὅποῦ νὰ τελειωθῆσι τὰ λόγια τοῦ Θεοῦ.

18 Καὶ ἡ γυναῖκα τὴν ὁποίαν ἔδες, εἶν ἡ πόλις ἡ μεγάλη, ὁποῦ ἔχει βασιλείαν ἀπάνω εἰς τοὺς βασιλεῖς τῆς γῆς.

Κεφ. ιη. 18.

ΚΑΙ ὕστερα ἀπὸ τοῦτα εἶδα ἄγγελον ὁποῦ κατέβαινεν ἀπὸ τὴ κεφαλὴ, καὶ εἶχεν ἐξουσίαν μεγάλην. καὶ ἡ γῆ ἐφωτίσθη ἀπὸ τὴν δόξαν του.

2 Καὶ ἔκραξε μὲ δύναμιν, μεγάλην φωνὴν λέγοντας, ἔπεσεν ἔπεσεν ἡ Βαβυλὼν ἡ μεγάλη, καὶ ἔγινε κατοικητήριον τῶν δαιμόνων, καὶ φυλακὴ κάθε πνεύματος ἀκαθάρτου, καὶ φυλακὴ κάθε λογῆς ὀρνέου ἀκαθάρτου καὶ μεμισημένου.

3 Ὅλα ἀπὸ τὸ κρασὶ τοῦ θυμοῦ τῆ πορνείας ἔπεσεν ὅλα τὰ ἔθνη, καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς μαζὶ μετανοῦν ἐπόρνευσεν, καὶ οἱ ἔμπορεύσαντες τῆς γῆς ἐπλούτησαν ἀπὸ τὴν δύναμιν τῆς ἀσωτείας τῆς.

4 Καὶ ἄκουσα ἄλλην φωνὴν ἀπὸ τὴ κεφαλὴν ὁποῦ ἔλεγεν, βγάτε ἀπ' αὐτὴν ὁ λαός μου, διὰ νὰ μὴν συγκοινωνήσετε εἰς τὰς ἁμαρτίας τὰς. Καὶ διὰ νὰ μὴν ζημιωθῆτε ἀπὸ τὰς πληγάς τας.

5 Ὅλα ἔφθασαν οἱ ἁμαρτίας τας ἕως εἰς τὴ κεφαλὴν καὶ ἐθυμήθη ὁ Θεὸς τὰ ἀδικήματά τας.

6 Ἀπόδοτε τας, καθὼς καὶ αὐτὴ σὲς ἀπόδοκε καὶ διπλὰ φέρετέν διπλᾶ κατὰ τὰ ἔργα τας. μὲ τὸ ποτήρι ὁποῦ ἐκέρασε, κεράσετέν διπλᾶ.

7 Ὅσα ἐδόξασε τὴν λόγον τας, καὶ ἀσώτευσε, τόσον βασανισμὸν καὶ πένθος νὰ τοῦ δώσετε. ὅτι μέσα εἰς τὴν καρδίαν τας λέγει, κάθομαι βασίλισσα, καὶ χήρα δὲν εἶμαι, καὶ λύπη δὲν θὰ ἰδῶ.

8 Διὰ τοῦτο μίαν ἡμέραν θέλουν ἔλθει οἱ λιμοφλαυτήματα θάνατος, καὶ πένθος, καὶ πεῖνα, καὶ μὲ φωτιὰν θέλει κατακαῆ, ὅτι δυνατὸς εἶν κύριος ὁ Θεὸς, ὁποῦ μέλλει νὰ τὴν κρίνει.

9 Καὶ θέλουν κλαύσει, καὶ θέλουν λυπηθεῖ εἰς αὐτὴν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, οἱ ἐνοῖοι ὁποῦ ἐπόρνευσαν μετ' αὐτὴν καὶ ἐκαυχήθησαν, ὅταν θέλουν ἰδεῖ τὴ καπνὸν τῆς καύσεώς τας,

10 Στεκάμενοι ἀπὸ μακρὰν διὰ τὴ φόβον τοῦ βασανισμοῦ τας, λέγοντες, ἀλίμονον, ἀλίμονον ἡ πόλις ἡ μεγάλη, Βαβυλὼν, ἡ πόλις ἡ δυνατὴ ὅτι εἰς μίαν ὥραν ἔλαβεν ἡ κρίσεσα.

11 Καὶ οἱ ἔμπορευτάδες τῆς γῆς κλαίουν καὶ λυπᾶνται εἰς αὐτὴν, διὰ τὸ φορτωμάτας κανεὶς πλέον δὲν τὰ ἀγοράζει.

12 Τὸ φόρτωμα λέγω τοῦ χρυσαφίου καὶ τοῦ ἀσημίου καὶ λίθων τιμίων, καὶ μαργαριτάρια, καὶ βύσσου, καὶ πορφύρας, καὶ μεταξοῦ, καὶ κοκκίνου, καὶ κάθε ξύλον θυμιαματικὸν, καὶ κάθε ἀγγεῖον ἐλεφάντινον, καὶ κάθε ἀγγεῖον ἀπὸ ξύλον τιμιότατον καὶ ἀπὸ χαλκόμα, καὶ σίδηρον, καὶ μάρμαρον.

13 Καὶ

8 ἔλθῃ · πεῖνα
πεῖνη

9
καὶ ἀσελγήσουν
ἀσελγήσουν
θὰ κλαύσουν ἀλλήλοις.

11
κρέατα

21 ἐσπάνιοι

ὀνειδιζόντας
μὲ ὀργὴν
βλέπῃ

22

σαλπίζοντ.

2

ἐξαπολάνοι

13 Καὶ κρύφα, καὶ θυμίαματα, καὶ μύρον, καὶ λίβανον, καὶ κρασὶ, καὶ λάδι, καὶ σιμιδάλι, καὶ σιτάρι, καὶ ζῶα, καὶ πρόβατα, καὶ ἄλογα, καὶ ἁμάξια, καὶ κορμία, καὶ ψυχὰς ἀνθρώπων.

14 Καὶ τὸ πορεινὸν τῆς ἐπιθυμίας τῆς ψυχῆς σου ἐπέρασε ἀπὸ σένα, καὶ ὅλα τὰ λιγοστὰ καὶ τὰ λαμπρὰ ἐπέρασαν ἀπὸ σένα, καὶ πλέον δὲν θέλεις τὰ εὕρει.

15 Οἱ πραγματευτάδες ἐκείνων, ὁποῦ ἐπλούτησαν ἀπ' αὐτοῦ, θέλουν σταθῆ ἀπὸ μακρὰ διὰ τὸ φόβον τῶν βασανισμῶν τους, κλαίοντες καὶ πιθόντες.

16 Καὶ λέγοντες· ἀλίμονον, ἀλίμονον ἡ πόλις ἡ μεγάλη ἡ ἐνδυμένη βύσσινα καὶ πορφυρὰ, καὶ κόκκινον, καὶ χρυσομόλιν μὲ χρυσόν, καὶ πέτρες τιμαῖες, καὶ μαργαριτάρια, ὅτι μίαν ὥραν ἐρημώθη ὁ τόσος πλοῦτος.

17 Καὶ κάθε κυβερνήτης, καὶ ὅλον τὸ πλῆθος ὁποῦ εἶναι ἀπάνω εἰς τὰ καράβια, καὶ οἱ ναῦται, καὶ ὅσοι ἐργάζονται τὴν θάλασσαν, ἐστάθησαν ἀπὸ μακρά.

18 Καὶ ἔκραζαν βλέποντες τὴν καπνὸν τῆς πυρώσεώς τους, λέγοντες, ποία ἦτον ὁμοία μὲ τοῦτο τὸν μεγάλον;

19 Καὶ ἔβαλαν χῶμα εἰς τὰ κεφάλια τους, καὶ ἔκραζαν κλαίοντες· καὶ ἀναστενάζοντες, λέγοντες, ἀλίμονον ἀλίμονον ἡ πόλις ἡ μεγάλη, εἰς τοῦ ὁποίου ἐπλούτησαν ὅσοι ἔχουν καράβια εἰς τὴν θάλασσαν, ὅτι μίαν ὥραν ἐρημώθη.

20 Χάιρε εἰς αὐτὸν οὐρανὲ, καὶ οἱ ἅγιοι ἀπόστολοι καὶ οἱ προφῆται, ὅτι ἔκρινεν ὁ Θεὸς τὸ κρῖμά σας ἀπ' αὐτοῦ.

21 Καὶ ἕνας ἄγγελος δυνατὸς ἐπόκασε μίαν πέτραν μεγάλην ὡσὰν πετραχυμύλη καὶ ἐρίξεν τὴν εἰς τὴν θάλασσαν λέγοντας, ἔτσι μὲ βίαν θέλει ῥιχθῆ Βαβυλὼν ἡ πόλις ἡ μεγάλη, καὶ νὰ μὴν εὑρεθῆ πλέον.

22 Καὶ φωνὴ ἀκουσθῆ ἀπὸ παίζοντας κιθάρας καὶ τῶν μουσικῶν, καὶ ἀκουσθῆ ὁποῦ αὐλοῦν, καὶ σαλπίζοντας νὰ μὴν ἀκουσθῆ εἰς ἐσένα πλέον, καὶ κάθε τεχνίτης κάθε λογῆς τέχνης, νὰ μὴν εὑρεθῆ εἰς ἐσένα πλέον· καὶ φωνὴ τῆς μύλης νὰ μὴν ἀκουσθῆ εἰς ἐσένα, πλέον.

23 Καὶ φωτία λυχνοῦ νὰ μὴν φανῇ εἰς ἐσένα πλέον· καὶ φωνὴ νυμφίου καὶ νύμφης νὰ μὴν ἀκουσθῆ εἰς ἐσένα πλέον· ὅτι οἱ πραγματευτάδες σου ἦσαν οἱ μεγιστάνοι τῆς γῆς· ὅλοι τὰ ἔθνη εἶναι ἐπλανήθησαν ὅλα τὰ ἔθνη.

24 Καὶ μέσα εἰς αὐτὸν εὑρέθη τὸ αἷμα τῶν προφητῶν καὶ ἁγίων, καὶ ὅλων ὁποῦ ἐσφάγησαν ἀπάνω εἰς τὴν γῆν.

Κεφ. ιθ'. 19.

ΚΑΓ ὕστερα ἀπὸ τοῦτα ἄκουσα ὡσὰν φωνὴν μεγάλην πολλῶν ὄχλων εἰς τὸ οὐρανὸν ὁποῦ ἔλεγαν, ἀλληλούια· ἡ σωτηρία, καὶ ἡ δόξα, καὶ ἡ τιμὴ, καὶ ἡ δύναμις εἰς τὸν κύριον τὸν Θεόν μας.

2 Ὅτι ἀληθινοὶ καὶ δίκαιαι εἶναι οἱ κρίσεις του, ὅτι ἔκρινε τὸν πόρνον τὸν μεγάλον, ἡ ὁποία ἐχάλασε τὴν γῆν μὲ τὸν πορνείαν τους, καὶ ἐκδικήσεν τὸ αἷμα τῶν δούλων του ἀπὸ τὸ χέρι τους.

3 Καὶ δεύτερον εἶπαν, ἀλ-
ληλούια. καὶ ὁ καπνὸς τῆς ἀ-
ναβαίνει εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰ-
ώνων.

4 Καὶ ἔπεσαν οἱ πρεσβύτε-
ροι οἱ εἰκοσιτέσσαρες. καὶ τὰ
τέσσαρα ζῶα, καὶ ἐπροσκύνη-
σαν τῷ Θεῷ τῷ καθημένῳ ἐπὶ
τῷ θρόνῳ, λέγοντες, ἀμὴν,
ἀλληλούια.

5 Καὶ φωνὴ ἐξῆλθεν ἀπὸ τοῦ
θρόνου λέγων, αἰνεῖτε τὸν Θεὸν
πάντες οἱ δοῦλοι αὐτοῦ, καὶ
ὅσοι τὸν φοβεῖσθε μικροὶ καὶ με-
γάλοι.

6 Καὶ ἤκουσα ὡσεὶ φωνὴν
πολλοῦ ὄχλου, καὶ ὡσεὶ φω-
νὴν ὑδάτων πολλῶν. καὶ ὡσεὶ φω-
νὴν βροντῶν δυνατῶν, ὅτι
ἔλεγον, ἀλληλούια· ὅτι ἐβασί-
λευσεν κύριος ὁ Θεὸς ὁ παντο-
κράτωρ.

7 Ἄς χαίρωμεν καὶ ἄς ἀγαλ-
λιασώμεθα, καὶ ἄς τοῦ δώσωμεν
δόξαν, ὅτι ἦλθεν ὁ γάμος τοῦ
ἀρνίου. καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἑτοίμασε
τὸν ἑαυτόν.

8 Καὶ τῆς ἐδόθη νὰ ἐνδυθῇ
βύσσινον καθαρὸν καὶ λαμπρόν·
διατὶ τὸ βύσσινον εἶναι τὰ δικαι-
ώματα τῶν ἁγίων.

9 Καὶ λέγει μοι γράψον, μα-
κάριοι οἱ καλεσμένοι εἰς τὸ
δεῖπνον τοῦ γάμου τοῦ ἀρνίου· καὶ
λέγει μοι, ἐκεῖνοι εἶναι οἱ λόγοι
ἀληθινοὶ τοῦ Θεοῦ.

10 Καὶ ἔπεσα ἐμπροστὰ εἰς
τὰ πόδια του νὰ τὸν προσκυνήσω· καὶ
εἶπέ μοι, ἴδε μὴ (τὸ κάμῃς) σύν-
δουλός σου εἶμαι. καὶ τῶν ἀδελ-
φῶν σου ἔχων τὸν μαρτυρί-
αν τοῦ Ἰησοῦ προσκύνησον τὸν Θεόν·
διατὶ ἡ μαρτυρία τοῦ Ἰησοῦ εἶναι
τὸ πνεῦμα τῆς προφητείας.

11 Καὶ εἶδα τὸν οὐρανὸν ἀ-
νεῳγμένον. καὶ νὰ ἴδω ἄλογον
λευκόν, καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ ἐκαβά-
λετον ἀπάνω εἰς αὐτὸ ἐκαλεῖτο
πιστὸς καὶ ἀληθινός. καὶ μὲ δικαι-
οσύνην κρίνει καὶ πολεμεῖ.

12 Καὶ τὰ μάτια του ὡσεὶ
φλόγα τοῦ πυρός. καὶ ἀπάνω εἰς
τὸ κεφάλι του στέματα πολλά. καὶ
εἶχεν ὄνομα γεγραμμένον, τὸ
ὁποῖον κανεὶς δὲν τὸ ἠξεύρει
ὡσὰν αὐτός.

13 Καὶ ἐνδεδυμένος βάλλον
βαμμένον μὲ τὸ αἷμα· καὶ κα-
λεῖται τὸ ὄνομά του. ὁ λόγος τοῦ
Θεοῦ.

14 Καὶ τὰ στρατεύματα ὁ-
ποῦ εἶναι εἰς τὸν οὐρανὸν, τοῦ ἀκο-
λουθοῦσεν μὲ ἄλογα ἄσπρα, ἐν-
δυμένοι βύσσινα λευκὰ καὶ καθα-
ρά.

15 Καὶ ἀπὸ τὸ στόμα του βγαί-
νει σπαθὶ κοφτερὸ, διὰ νὰ
κτυπήσῃ μεταυτὸ τὰ ἔθνη. καὶ
αὐτὸς θέλει ἐδῶ ποιμένει μὲ
ῥάβδι σιδηρῆ. καὶ αὐτὸς πατεῖ
τὸ πατητῆρι τοῦ κρασιοῦ τοῦ θυμοῦ,
καὶ τοῦ ὀργῆς τοῦ Θεοῦ τοῦ παντο-
κράτορος.

16 Καὶ ἔχει ἀπάνω εἰς τὸ
φόρεμά του καὶ εἰς τὸ μηρίτι
του ὀνομάτι γεγραμμένον, βα-
σιλεὺς βασιλέων καὶ κύριος κυ-
ρίων.

17 Καὶ εἶδα ἕνα ἄγγελον
ὁποῦ ἐστέκετον εἰς τὸν ἥλιον, καὶ
ἐκράξε φωνῇ μεγάλῃ, λέγοντας
ἔλα τὰ ὀρνία ὁποῦ πέτονται εἰς
τὸ μεσουράνημα, ἐλᾶτε καὶ μα-
ζώνεσθε εἰς τὸ δεῖπνον τοῦ με-
γάλου Θεοῦ.

18 Διὰ νὰ φᾶτε σάρκας βα-
σιλέων. καὶ σάρκας χιλιάρχων,
καὶ σάρκας δυνατῶν. καὶ σάρκας
ἀλόγων. καὶ σάρκας ἐκείνων ὁ-
ποῦ κρέμονται ἀπάνω εἰς αὐτά.
καὶ σάρκας ὁλῶν τῶν ἐλευθέ-
ρων

13 φόρεμα.

15 πλοπόν

16 μηρίδ.

3 μακάριοι
ἀρνίδ.

17 φωνῇ μεγάλῃ
συμμαζώνεσθε.

10 προσοχὴ· φυλάγου μὴ (σὲ)
κάμῃς)

18 νὰ φάγῃς· καταφάγῃς.

ρων καὶ τῶν δούλων. καὶ τῶν μικρῶν καὶ τῶν μεγάλων.

19 Καὶ εἶδα τὸ θηρίον καὶ τοὺς βασιλεῖς τῆς γῆς. καὶ τὰ στρατεύματα αὐτῶν συνηγμένα νὰ κάμνουν πόλεμον μὲ ἐκεῖνον ὁποῦ ἐκάθητον ἀπάνω εἰς τὸν ἄλογον καὶ μὲ τὸ στρατεύμα αὐτοῦ.

20 Καὶ ἐπιάσθη τὸ θηρίον. καὶ μαζὶ μὲ τοῦτο ὁ ψευδοπροφήτης ὁποῦ ἔκαμε τὰ σημεῖα ἐμπροστά του. μὲ τὰ ὁποῖα σημεῖα ἐτλάνισε τοὺς ἐκείνους ὁποῦ ἐπίασαν τὸ χάραγμα τοῦ θηρίου. καὶ ἐκείνους ὁποῦ ἐπροσκυνοῦσαν τὴν εἰκόνα αὐτοῦ. ζωντανοὶ ἐρίχθησαν οἱ δύο εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρὸς ὁποῦ καίεται μὲ θειάφι.

21 Καὶ οἱ ὑπόλοιποι ἐκοτώθησαν μὲ τὸ σπαθὶ ἐκείνου ὁποῦ ἐκάθητον ἀπάνω εἰς τὸν ἄλογον. τὸ ὁποῖον σπαθὶ βγαίνει ἀπὸ τὸ στόμα αὐτοῦ. καὶ ὅλα τὰ ὄρνεα ἐχορτάσθηκαν ἀπὸ τὰς σάρκας αὐτοῦ.

Κεφ. κ'. 20.

ΚΑΙ εἶδα ἄλλον ἄγγελον ὁποῦ ἐκατέβαινεν ἀπὸ τὸν οὐρανὸν. καὶ κρατεῖ τὸ κλειδὶ τῆς ἀβύσσου. καὶ ἁλυσίδα μεγάλην εἰς τὸ χέρι αὐτοῦ.

2 Καὶ ἐπῆρε τὸν δράκοντα τὸν ὄφιν τὸν παλαιὸν. ὁ ὁποῖος εἶναι διάβολος καὶ Σατανᾶς. καὶ ἔδεσεν αὐτὸν χιλίους χρόνους.

3 Καὶ τὸν ἔρριψεν εἰς τὴν ἄβυσσον. καὶ ἔκλεισεν τὴν. καὶ ἔβαλε σφραγῖδα πάνω τοῦ. διὰ νὰ μὴ πλανήσῃ πλέον τὰ ἔθνη. ἕως ὁποῦ νὰ τελειωθοῦν οἱ χίλιοι χρόνοι· καὶ ὕστερα πρέπει νὰ λυθῇ αὐτὸς ὀλίγον καιρόν.

4 Καὶ εἶδα θρόνους. καὶ (τινὲς) ἐκάθηντο πάνω εἰς αὐτοὺς. καὶ κρίσις ἐδόθη· καὶ εἶδα τὰς ψυχὰς ~~ἐκείνων ὁποῦ ἐκοπήσαν διὰ τὴν~~ διὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Ἰησοῦ καὶ διὰ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ. καὶ ὅσοι δὲν ἐπροσκύνησαν τὸ θηρίον. οὐδὲ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ. καὶ δὲν ἐδέχθησαν τὸ χάραγμα εἰς τὸ μέτωπόν τους. καὶ εἰς τὸ χέρι αὐτοῦ. καὶ ἔζησαν καὶ ἐβασίλευσαν μαζὶ μὲ τὸν Χριστὸν τοὺς χίλιους χρόνους.

5 Ἀμὴν οἱ λοιποὶ νεκροὶ δὲν ἔζησαν. ἕως ὁποῦ νὰ τελειωθοῦν οἱ χίλιοι χρόνοι. αὐτὴ εἶναι ἡ ἀνάστασις ἡ πρώτη.

6 Καλοτυχισμένος καὶ ἅγιος εἶναι ἐκεῖνος. ὁποῦ ἔχει μέρος εἰς τὴν ἀνάστασιν τὴν πρώτην· εἰς αὐτοὺς ὁ θάνατος ὁ δεύτερος δὲν ἔχει ἐξουσίαν. ἀλλὰ θέλουν εἶναι ἱερεῖς τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ Χριστοῦ. καὶ θέλουν βασιλεύσει μαζὶ μετ' αὐτὸν χίλιους χρόνους.

7 Καὶ ὅταν τελειωθοῦν οἱ χίλιοι χρόνοι. θέλει λυθῇ ὁ Σατανᾶς ἀπὸ τὴν φυλακήν του,

8 Καὶ θέλει βγῆ νὰ πλανήσῃ τὰ ἔθνη ὁποῦ εἶναι εἰς τὰς τέσσαρας γωνίας τῆς γῆς· τὸν Γὼγ καὶ τὸν Μαγὼγ. νὰ τοὺς μαζώσῃ εἰς πόλεμον. τοὺς ὁποίους ἐθνῶν ὁ ἀριθμὸς εἶναι ὡσὰν τὴν ἄμμον τῆς θαλάσσης.

9 Καὶ ἀνέβασαν εἰς τὸ πλάτος τῆς γῆς. καὶ ἐκύκλωσαν τὴν παρεμβολὴν τοῦ ἁγίου. καὶ τὴν πόλιν τὴν ἠγαπημένην. καὶ ἐκατέβη φωτιὰ ἀπὸ τὸν Θεὸν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ. καὶ τοὺς ἐκατέφαγεν.

10 Καὶ ὁ διάβολος ὁποῦ τοὺς πλανᾷ ἐβλήθη εἰς τὴν λίμνην τοῦ φωτιᾶς καὶ τοῦ θείου. ὁποῦ εἶναι τὸ θηρίον καὶ ὁ ψευδοπροφήτης. καὶ θέλουν βασανισθῆ ἡμέρας καὶ νύκτας εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

11 Καὶ

11 Καὶ εἶδα ἕνα θρόνον λευκὸν μεγάλον, καὶ τὸν καθήμενον ἐπ' αὐτοῦ, ἀπὸ τοῦ προσώπου οὗ ἔφυγεν ἡ γῆ καὶ ὁ οὐρανὸς, καὶ τόπος οὐ εὑρέθη αὐτοῖς.

12 Καὶ εἶδα τοὺς νεκροὺς μικροὺς καὶ μεγάλους ἑστῶτας ἐνώπιον τοῦ θρόνου, καὶ βιβλία ἀνοίχθησαν· καὶ βιβλίον ἄλλο ἀνοίχθη, ὅ ἐστι τῆς ζωῆς· καὶ ἐκρίθησαν οἱ νεκροὶ ἀπὸ τῶν γεγραμμένων ἐν τοῖς βιβλίοις κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν.

13 Καὶ ἔδωκε τὸν νεκροὺς ὁ θάλασσα τοὺς ἐν αὐτῇ· καὶ ὁ θάνατος καὶ ὁ ἅδης ἔδωκαν τοὺς νεκροὺς τοὺς ἐν αὐτοῖς· καὶ κρίθησαν ἕκαστος κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν.

14 Καὶ ὁ θάνατος καὶ ὁ ἅδης ἐβλήθησαν εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρός. οὗτος ἐστὶν ὁ θάνατος ὁ δεύτερος.

15 Καὶ ὅς οὐ εὑρέθη ἐν τῇ βίβλῳ τῆς ζωῆς γεγραμμένος, ἐβλήθη εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρός.

Κεφ. κα. 21.

ΚΑΙ εἶδα οὐρανὸν καινὸν, καὶ γῆν καινὴν· ἀπῆλθε γὰρ ὁ πρῶτος οὐρανὸς καὶ ἡ πρώτη γῆ ἐπέρασαν, καὶ ἡ θάλασσα οὐκ ἔστι πλέον.

2 Καὶ ἐγὼ Ἰωάννης εἶδα τὴν ἁγίαν πόλιν τὴν καινὴν Ἱερουσαλὴμ, ὑπὸ τοῦ θεοῦ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἡτοιμασμένην ὡς νύμφην κεκοσμημένην εἰς ἀνδρός.

3 Καὶ ἄκουσα φωνῆς μεγάλης ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λεγούσης· ἰδοὺ ἡ σκηνὴ τοῦ θεοῦ μετὰ τῶν ἀνθρώπων, καὶ σκηνώσει μετ' αὐτῶν· καὶ αὐτοὶ λαός αὐτοῦ ἔσονται· καὶ αὐτὸς ὁ θεὸς ἔσται μετ' αὐτῶν θεός αὐτῶν.

4 Καὶ ἐξαλείψει πᾶν δάκρυον ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν· καὶ θάνατος οὐκ ἔστι ἔτι, οὔτε πένθος, οὔτε κραυγὴ, οὔτε πόνος οὐκ ἔστι ἔτι· ὅτι τὰ πρῶτα ἀπῆλθαν.

5 Καὶ εἶπεν ὁ καθήμενος ἐπὶ τῷ θρόνῳ· ἰδοὺ καινὰ ποιῶ πάντα. καὶ λέγει μοι· γράψον, ὅτι οὗτοι οἱ λόγοι πιστοὶ καὶ ἀληθινοί.

6 Καὶ εἶπέ μοι· γέγονε· ἐγὼ εἰμὶ τὸ Α καὶ τὸ Ω, ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος. ἐγὼ τῷ διψῶντι δώσω δωρεὰν ἐκ τῆς πηγῆς τοῦ ὕδατος τῆς ζωῆς.

7 Ὁ νικῶν κληρονομήσει πάντα, καὶ ἔσομαι αὐτῷ θεὸς, καὶ αὐτὸς ἔσται μοι υἱός.

8 Τοῖς δὲ δειλοῖς καὶ ἀπίστοις, καὶ ἐβδελυγμένοις, καὶ φονεῦσι, καὶ πόρνοις, καὶ μάγοις, καὶ εἰδωλολάτραις, καὶ πᾶσι τοῖς ψευδέσι, τὸ μέρος αὐτῶν ἐν τῇ λίμνῃ τῇ καιομένῃ πυρὶ καὶ θείῳ, ὅ ἐστιν ὁ θάνατος ὁ δεύτερος.

9 Καὶ ἦλθεν εἷς ἐκ τῶν ἑπτὰ ἀγγέλων τῶν ἐχόντων τὰς ἑπτὰ φιάλας τῶν γεμόντων ἐκ τῶν ἑπτὰ πληγῶν τῶν ἐσχάτων, καὶ ἐλάλησέ μετ' ἐμοῦ λέγων· δεῦρο, δείξω σοι τὴν νύμφην τὴν γυναῖκα τοῦ ἀρνίου.

10 Καὶ ἀπήνεγκέ με ἐν πνεύματι ἐπὶ ὄρος μέγα καὶ ὑψηλὸν, καὶ ἔδειξέ μοι τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν Ἱερουσαλὴμ καταβαίνουσαν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τοῦ θεοῦ,

4 ἐξαλείψει. ἀφανίσει.

6 ἀποδώσω. (dabo mihi tam dono.

13 καθήνας. πᾶς ἕνας

8 δειλοῖς. δεδοκιμασμένοις. ἀποδοκιμασμένοις.

9 ἔδλα

3 σκηνὴ. ἡ. ἡ σκήνωμα. ἀνάλημα.

πεφαίνει ἀπὸ τ ἡ ἐρανὸν ἀπὸ τ Θεοῦ.

11 Καὶ εἶχε τὴν δόξαν τ Θεοῦ, καὶ ὁ φωσφόρος αὐτ λαμπρὸς μὲ πέτραν πολύτιμον, ὡσὰν πέτραν ἴασπιν ὡς φέγγος κρυστάλλου,

12 Καὶ εἶχε τεῖχος μέγα καὶ ὑψηλὸν· καὶ εἶχε δώδεκα πόρτας, καὶ εἰς τ πόρτας ἀγγέλους δώδεκα, καὶ ὀνόματα ἐπάνω γεγραμμένα, τὰ ὁποῖα εἶν τῶν δώδεκα φυλῶν τῶν υἱῶν τ Ἰσραήλ.

13 Ἀπὸ τὸ μέρος τ ἀνατολῆς τρεῖς πόρτας, ἀπὸ τὸ μέρος τ Βορρᾶ τρεῖς πόρτας, ἀπὸ τ Νότου τὸ μέρος τρεῖς πόρτας, ἀπὸ τὴν δύσιν, τρεῖς πόρτας.

14 Καὶ τὸ τεῖχος τ πόλεως εἶχε δώδεκα θεμέλιος, καὶ εἰς αὐτοὺς τὰ ὀνόματα τῶν δώδεκα ἀποστόλων τῶ ἀρνίου.

15 Καὶ ἐκεῖνος ὁπῶ ἐλάλει μαζίμι, εἶχε μέτρον κεφάλι χρυσῆν διὰ νὰ μετρήσῃ τὴν πόλιν, καὶ τ πόρτας αὐτῆς, καὶ τὸ τεῖχος της.

16 Καὶ ἡ πόλις κεῖται τετράγωνος, καὶ τόσον εἶναι τὸ μάκος της, ὅσον εἶναι καὶ τὸ πλάτος· καὶ ἐμέτρησε τὴν πόλιν μὲ τὸ κεφάλι, εἰς σταδία δώδεκα χιλιάδες, τὸ μάκος καὶ τὸ πλάτος, καὶ τὸ ὕψος της ἴσα εἶναι.

17 Καὶ ἐμέτρησε τὸ τεῖχος αὐτῆς, ἑκατὸν τεσσεράκοντα τεσσάρων πηχῶν μέτρον ἀνθρώπου, τὸ ὁποῖον εἶναι ἀγγέλου.

18 Καὶ τὸ μεσόκτισμα τ τείχους, ἦτον ἴασπις· καὶ ἡ πόλις ἦτον χρυσὸν καθαρόν, μὲ λαμπρὸν ὡσὰν ὑάλι καθαρόν.

19 Καὶ τὰ θεμέλια τῶν τείχους τ πόλεως ἦταν μὲ κάθε λαμπρὸν πέτρας πολύτιμας σολομῶν· τὸ θεμέλιον τὸ πρῶτον, ἦτον ἴασπις· τὸ δεύτερον σάπφειρος· τὸ τρίτον χαλκηδών· τὸ τέταρτον σμάραγδος.

20 Τὸ πέμπτον, σαρδόνυξ· τὸ ἕκτον σάρδιος· τὸ ἕβδομον χρυσόλιθος· τὸ ὄγδοον βήρυλλος· τὸ ἔνατον τοπάζιον· τὸ δέκατον χρυσόπρασος· τὸ ἑνδέκατον ὑάκινθος· τὸ δωδέκατον ἀμέθυστος.

21 Καὶ οἱ δώδεκα πόρτες, δώδεκα μαργαριτάρια, καὶ κάθε πόρτα ἦτον ἀπὸ ἕνα μαργαριτάρι· καὶ τὸ πλάτεμα τ πόλεως ἦτον χρυσάφι καθάριον, ὡσὰν ὑάλι διαφανές.

22 Καὶ ναὸν δὲν εἶδα εἰς αὐτήν· διατὶ ὁ Κύριος ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ εἶναι ναὸς αὐτῆς, καὶ τὸ ἀρνίον.

23 Καὶ ἡ πόλις ἐκείνη δὲν χρειάζεται τ ἥλιον, οὐδὲ τὴν σελήνην, διὰ νὰ τ φέγγουν· διατὶ ἡ δόξα τῶ Θεοῦ τ φέγγει, καὶ ὁ λύχνος της εἶναι τὸ ἀρνίον.

24 Καὶ τὰ ἔθνη ὁπῶ σώζονται, θέλουν περιπατήσει εἰς τὸ φῶς αὐτῆς, καὶ οἱ βασιλεῖς τ γῆς φέρουν τὴν δόξαν καὶ τ τιμήν τους εἰς αὐτήν.

25 Καὶ οἱ πόρτες τῆς δὲν θέλουν σφαλισθῆ τὴν ἡμέραν· διατὶ ἐκεῖ νύκτα δὲν θέλει εἶναι.

26 Καὶ θέλουν φέρει τὴν δόξαν καὶ τὴν τιμὴν τῶν ἐθνῶν εἰς αὐτήν.

27 Καὶ κανένα πρᾶγμα μολυσμένον, ἢ συχαμερὸν καὶ ψεύ-

11 = χρυσοκαλαμάρι

12 αὐλόθυραις· πυλῶνας.

ἡ = αὐλόθυραις

15 ἀνθρώπου· ἀνθρωπινὸ μέτρον

αὐλόθυραις.

24 κάθονται.

οἱ πυλῶνες· ἡ αὐλόθυρες.

27 σπυχαμερόν

ψόμενον δὲν θέλει ἔμπῃ εἰς αὐτὸ· ἀλλὰ μετὰ ταῦτα ἐκεῖνοι ὁποῦ εἶναι γεγραμμένοι εἰς τὸ βιβλίον τῆς ζωῆς τοῦ ἀρνίου.

Κεφ. κδ'. 27.

ΚΑΙ ἔδειξέ μοι καθαρὸν ποταμὸν τοῦ ὕδατος τῆς ζωῆς, λαμπρὸν ὡσὰν κρύσταλλον, τὸ ὁποῖον βύζυνε ἀπὸ τὸν θρόνον τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ ἀρνίου.

2 Εἰς τὸν μέσον τῆς πλατείας τῆς πόλεως, καὶ τοῦ ποταμοῦ ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος ἦτον δένδρον τῆς ζωῆς ὁποῦ κάμνει καρπὸς δώδεκα, καὶ κάθε ἕνα μῆνα δίδει τὸν καρπόν του. καὶ τὰ φύλλα τοῦ δένδρου εἶναι εἰς ἰατρεῖον τῶν ἐθνῶν.

3 Καὶ δὲν ἀνάθεμα δὲν θέλει εἶναι πλέον· καὶ ὁ θρόνος τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ ἀρνίου θέλει εἶναι εἰς αὐτὸ· καὶ οἱ δουλεύσαντες θέλουσι τὸν λατρεύσει.

4 Καὶ θέλουσιν ἰδεῖ τὸ πρόσωπόν του, καὶ τὸ ὄνομά του θέλει εἶναι, ἀπάνω εἰς τὸ μέτωπόν τους.

5 Καὶ νύκτα δὲν θέλει εἶναι ἐκεῖ· καὶ δὲν χρειάζονται λύχνον οὐδὲ φῶς τοῦ ἡλίου, ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς τοὺς φωτίζει. καὶ θέλουσι βασιλεύσει εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

6 Καὶ μὲ εἶπεν, οὗτοι οἱ λόγοι εἶναι πιστοὶ καὶ ἀληθινοί· καὶ Κύριος ὁ Θεὸς τῶν ἁγίων προφητῶν ἀπέστειλε τὸν ἄγγελόν του νὰ δείξῃ εἰς τοὺς δούλους του ἐκεῖνα ὁποῦ κάμνει χρεία νὰ γένουσι γρήγορα.

7 Καὶ ὁποῦ ἔρχομαι γρήγορα· καθόπου εἶναι ἐκεῖνος ὁποῦ φυλάττει τοὺς λόγους τῆς προφητείας αὐτοῦ τοῦ βιβλίου.

8 Καὶ ἐγὼ ὁ Ἰωάννης εἶμαι ἐκεῖνος ὁποῦ ἔβλεπα καὶ ἄκουσα. καὶ ὅταν τὰ ἄκουσα καὶ τὰ ἔβλεπα, ἔπεσα νὰ προσκυνήσω ἔμπροστὰ εἰς τὰ ποδάρια τοῦ ἀγγέλου ὁποῦ μοῦ ἔδειχνεν αὐτά.

9 Καὶ λέγει μου, ἔχε τὸν νοῦν μου τὸ κάμνεις· διότι εἶμαι σύνδουλός σου καὶ τῶν ἀδελφῶν σου (τῶν προφητῶν) καὶ ἐκείνων ὁποῦ φυλάττουσι τοὺς λόγους τοῦ βιβλίου αὐτοῦ· προσκύνησε τὸν Θεόν.

10 Καὶ λέγει μου μὴ βυλώσῃς τοὺς λόγους τῆς προφητείας τοῦ βιβλίου αὐτοῦ, ὅτι ὁ καιρὸς εἶναι σημά.

11 Ἐκεῖνος ὁποῦ ἀδικᾷ ἂς ἀδικήσει ἀκόμι, καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ λερώνει, ἂς λερωθῇ ἀκόμι· καὶ ὁ δίκαιος, ἂς δικαιωθῇ ἀκόμι. καὶ ὁ ἅγιος ἂς ἁγιασθῇ ἀκόμι.

12 Καὶ νὰ ἔρχομαι γρήγορα· καὶ ἡ πληρωμή μου μαζί μου εἶναι, νὰ ἀποδώσω ~~τὸν~~ ἕνα καθὼς θέλει εἶναι τὸ ἔργον του.

13 Ἐγὼ εἶμαι τὸ Α, καὶ τὸ Ω, ἀρχὴ καὶ τέλος, ὁ πρῶτος καὶ ὁ ὕστερος.

14 Καθάριοι εἶναι ἐκεῖνοι ὁποῦ κάμνουν τὰς παραγγελίας του, διὰ νὰ εἶναι ἡ ἐξουσία τους εἰς τὸ δένδρον τῆς ζωῆς, καὶ διὰ νὰ ἐμπήσουν ἀπὸ τὰς πόρτας εἰς τὴν πόλιν.

15 Ἔξω οἱ σκύλοι, καὶ οἱ μάγοι, καὶ οἱ πόρνοι, καὶ οἱ φονεῖς, καὶ οἱ εἰδωλολάτρεις, καὶ πᾶς ἕνας ὁποῦ ἀγαπᾷ καὶ κάμνει τὸ ψέμα, θέλουσιν εἶναι ἔξω.

16 Ἐγὼ ὁ Ἰησοῦς ἔπεμψα τὸν ἄγγελόν μου, νὰ σας μαρτυρήσῃ

γ ἔβλα.

9 προσκυνε· φυλάττομεν (τὸ-πάμεν)

10 σημά

11 ἀνθίμαρτος

12 ἡ πληρωμή μου

6

14 πλυμένοι

15 κυνάρια.

ρέσθω εἰς τ ἐκκλησίας ἐκεῖνα· ἐγὼ εἴμαι ἡ ῥίζα καὶ τὸ γένος τοῦ Δαυΐδ, ὁ ἀστὴρ ὁ λαμπρὸς καὶ πρωϊνός.

17 Καὶ τὸ πνεῦμα καὶ ἡ νύμφη λέγουσιν, ἔλα. καὶ ἐκεῖνος ὁ ἀκούων εἰς εἰπεῖν, ἔλα. καὶ ἐκεῖνος ὁ διψῶν ἐλθέτω καὶ ὁ θέλων λαβέτω τὸν ὕδωρ τ ζωῆς χάρισμα.

18 Διαμαρτυρῶ εἰς κάθε ἄνθρωπον ὁ ἀκούων τοὺς λόγους τ προφητείας τοῦ βιβλίου ἐτούτου, ἐὰν κανείνας προσθέσῃ ἀπάνω εἰς ἐκεῖνα, ὁ Θεὸς θέλει προσθέσει ἀπάνω τ πληγὰς ὁποῦ εἶναι γεγραμμένας εἰς τὸ βιβλίον ἐκεῖνο.

19 Καὶ ἐὰν κανείνας ἀφαιρέσει ἀπὸ τοὺς λόγους τοῦ βιβλίου τ προφητείας ἐτούτης, θέλει ἀφαιρέσει ὁ Θεὸς τὸ μέρος καὶ ἀπὸ τὸ βιβλίον τ ζωῆς, καὶ ἀπὸ τὴν πόλιν τοῦ ἁγίου, καὶ ἀπ' ἐκεῖνα ὁποῦ εἶναι γεγραμμένα εἰς τὸ βιβλίον ἐκεῖνο.

20 Ἐκεῖνος ὁποῦ μαρτυρᾷ ἐκεῖνα, λέγει· ναὶ ἔρχομαι ταχύ. ἀμήν. ναὶ, ἔρχου, Κύριε Ἰησοῦ.

21 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ μὲ ὅλους σας.

Τέλος, τῷ Θεῷ δόξα.